Proletariusze wszystkich krajów łączcie się!

Trybuna Ludu

Organ KC Polskiej Zjednoczonej Partii Robotniczej

NR 66 (1492) ROK VI — WARSZAWA — NIEDZIELA 8 MARCA 1953 R. — WYDANIE H — CENA 20 gr.

Biblioteka Główna Wyższej Szkoły Ekonomicznej w Sopocie

Nieśmiertelne imię Stalina zawsze będzie żyć w sercach narodu polskiego i całej postępowej ludzkości

Naród polski składa hołd pamięci Wielkiego Stalina

Towarzysz Bierut złożył kondolencje na ręce Ambasadora ZSRR

W dniu 6 marca 1953 r. Prezes Rady Ministrów Polskiej Rzeczypospolitej Ludowej i Przewodniczący KC PZPR Bolesław Bierut złożył w imieniu narodu polskiego na ręce Ambasadora ZSRR w Polsce, Sobolewa wyrazy najgłębszego bólu i współczucia z powodu zgonu Przewodniczącego Rady Ministrów ZSRR i Sekretarza KC KPZR Józefa Stalina, przekazując jednocześnie uczucia niezłomnej solidarności narodu polskiego z narodami radzieckimi w tej tak ciężkiej dla całej ludzkości chwili.

Kondolencje złożyli członkowie Rady Państwa z Przewodniczącym Aleksandrem Zawadzkim na czele, Wiceprezesi Rady Ministrów, ministrowie, sekretarze KC PZPR, kierownicy Centralnych Urzędów Państwowych, przedstawiciele centralnych władz stronnictw politycznych i organizacji masowych.

W dniu 6 bm. Kierownik Ministerstwa Spraw Zagranicznych, Podsekretarz Stanu, Marian Naszkowski w towarzystwie Dyrektora Protokołu Dyplomatycznego Edwarda Bartola, złożył na ręce Ambasadora Nadzwyczajnego i Pełnomocnego Związku Socjalistycznych Republik Radzieckich w Polsce. Arkadiego Sobolewa wyrazy najgłębszego współczucia z powodu zgonu Przewodniczącego Rady Ministrów Związku Socjalistycznych Republik Radzieckich Generalissimusa Józefa Stalina.

W dniu 6 bm. do Ambasady ZSRR w Warszawie przybywały liczne delegacje społeczeństwa stolicy. Robotnicy, inteligencja pracująca, kobiety i młodzież składali na ręce Ambasadora ZSRR wyrazy najgłębszego, serdecznego współczucia dla narodów Związku Radzieckiego.

W sali recepcyjnej Ambasady, otoczony zielenią i spowity kirem widnieje naturalnej wielkości portret Generalissimusa Józefa Stalina. Wyrazy współczucia oraz liczne listy kondolencyjne przyjmuje Ambasador A. A. Sobolew.

Uczucia głębokiego smutku i bólu, jakie wraz z całym narodem polskim przeżywa ludność Warszawy, przybyli wyrazić przedstawiciele Warszawskiego i Wojewódzkiego Komitetu PZPR, delegacje organizacji masowych, centralnych instytucji, Wojska Polskiego, Prezydium Rady Narodowej m. st. Warszawy, stołecznych zakładów pracy, podwarszawskich spółdzielni produkcyjnych, młodzieży akademickiej i szkolnej, działaczy katolickich oraz świata naukowego, kulturalnego i artystycznego stolicy.

W nastroju pełnym powagi i smutku przybywają do Ambasady wciąż nowe delegacje. Przybywają budowniczowie nowoczesnego centrum wielkiej Warszawy — MDM, ich towarzysze pracy z Muranowa, Mirowa, FSO, huty „Warszawa" i innych budowli socjalizmu.

Na twarzach przybyłych maluje się głęboki smutek. Wiele kobiet tłumi płacz, ociera łzy. Poważne, skupione są twarze robotników. Wyraz ich mówi o głębokim bólu i o umacnianiu się woli dalszej, nieustępliwej walki o pokój i socjalizm.

Przedstawiciele wielu załóg robotniczych przekazują na ręce Ambasadora Sobolewa liczne listy kondolencyjne.

Setki i tysiące listów z wyrazami współczucia i bólu po śmierci Wielkiego Stalina napływają do Ambasady i Konsulatów ZSRR ze wszystkich stron kraju.

* * *

Wieść o śmierci Józefa Wissarionowicza Stalina, przepoiła głębokim bólem serca milionów patriotów polskich.

Spowite kirem czerwone i biało - czerwone sztandary i flagi, obramowane czernią portrety Józefa Stalina — widnieją na budynkach kopalni Jego imienia i wszystkich innych kopalń, na budynkach huty Jego imienia i budynkach innych hut, na Zakładach im. Stalina w Poznaniu i ZPB im. Stalina w Łodzi, na setkach i tysiącach innych zakładów pracy, na wielkich budowlach socjalizmu, rosnących dzięki Jego pomocy i pomocy ludzi radzieckich, na gmachach urzędów i instytucji, na niezliczonych tysiącach domów w miastach i wsiach.

Wszędzie widnieją hasła: „Nieśmiertelne imię Stalina zawsze będzie żyć w sercach narodu polskiego i całej postępowej ludzkości", „Wieczysta chwała Józefowi Stalinowi wyzwolicielowi narodu polskiego" „Wzmacniając braterską solidarność z narodami radzieckimi, naród polski składa hołd pamięci Wielkiego Stalina", „Stalin uczy: wzmacniajmy i zaostrzajmy naszą czujność rewolucyjną", „Podwojmy naszą energię i wysiłki w walce o produkcję, o plan 6-letni, o pokój, o socjalizm".

Żałobną szatę przybrała stolica Polskiej Rzeczypospolitej Ludowej — Warszawa.

Nad Belwederem — siedzibą Prezesa Rady Ministrów Polskiej Rzeczypospolitej Ludowej — opuszczona do połowy masztu spowita kirem biało-czerwona chorągiew. Na frontonie gmachu Komitetu Centralnego Polskiej Zjednoczonej Partii Robotniczej reflektory oświetlają olbrzymi portret Wodza i genialnego Nauczyciela mas pracujących całego świata — Józefa Stalina.

Na frontonie gmachu Rady Państwa widnieje na czerwonym tle popiersie Józefa Stalina. Na gmachu Ambasady Radzieckiej spowita w czerń flaga.

Przed wejściem na teren budowy Pałacu Kultury i Nauki — wspaniałego daru Kraju Rad i Wielkiego Stalina — czerwone flagi z kirem, opuszczone do połowy masztów.

Czynem produkcyjnym czczą polskie masy pracujące pamięć Stalina

W dniu, gdy prasa i radio podały, iż przestało bić serce Wielkiego Stalina, ludzie pracy setek miast i tysięcy wsi polskich jeszcze mocniej zwierają swe szeregi wokół Polskiej Zjednoczonej Partii Robotniczej i jej Przewodniczącego Bolesława Bieruta — wiernego ucznia Józefa Stalina. Równocześnie masy pracujące Polski Ludowej podejmują liczne zobowiązania produkcyjne. Zobowiązania te mają na celu przyśpieszenie realizacji naszych planów gospodarczych, umocnienie sił i zabezpieczenie niepodległości narodu polskiego w walce o pokój i socjalizm.

Masowo zgłaszane są indywidualne zobowiązania znacznego zwiększenia wydajności pracy. W zobowiązaniach poszczególnych robotników, brygad i całych załóg robotniczych na czoło wysuwa się sprawa zapewnienia pełnej rytmiczności w wykonywaniu planów — przez wykorzystanie istniejących rezerw produkcyjnych, doskonalenie organizacji pracy, upowszechnianie przodujących metod pracy. Wiele załóg postanawia podnosić jakość wyrobów i obniżać koszty własne produkcji.

(Na str. 2 podajemy korespondencje własne z całego kraju).

Powołanie ogólnonarodowego komitetu uczczenia pamięci Stalina

Dnia 6 marca br. o godz. 18 odbyło się w sali posiedzeń Rady Państwa zebranie rozszerzonego Prezydium Ogólnopolskiego Komitetu Frontu Narodowego z udziałem przedstawicieli organizacji politycznych i społecznych.

Zebrani złożyli hołd pamięci Wodza postępowej ludzkości Wielkiego Stalina.

Zebranie zagaił i przewodniczył mu Przewodniczący Rady Państwa Aleksander Zawadzki.

Na zebraniu powołano Ogólnonarodowy Komitet Uczczenia Pamięci Józefa Stalina w następującym składzie:

Aleksander Zawadzki — Przewodniczący Rady Państwa — j ko przewodniczący Komitetu.

członkowie Komitetu:

Józef Cyrankiewicz — Wiceprezes Rady Ministrów,

Edward Ochab — sekretarz KC PZPR,

Jan Dembowski — Marszałek Sejmu Polskiej Rzeczypospolitej Ludowej, Prezes Polskiej Akademii Nauk,

Stefan Ignar — wiceprezes NKW ZSL,

Kazimierz Witaszewski — generał brygady, wiceminister Obrony Narodowej,

Wiktor Kłosiewicz — przewodniczący Centralnej Rady Związków Zawodowych,

Alicja Musiałowa — przewodnicząca ZG Ligi Kobiet,

Jarosław Iwaszkiewicz — przewodniczący Polskiego Komitetu Obrońców Pokoju,

Eugenia Krassowska — wiceprzewodniczący CK SD,

Dominik Horodyński — poseł na Sejm,

Stanisław Nowocień — przewodniczący ZG Związku Młodzieży Polskiej.

Wspólne uroczyste posiedzenie żałobne Rady Państwa i Rady Ministrów

Dnia 6 marca 1953 r. o godz. 11.00 odbyło się pod przewodnictwem Prezesa Rady Ministrów Polskiej Rzeczypospolitej Ludowej Bolesława Bieruta wspólne uroczyste posiedzenie żałobne Rady Państwa i Rady Ministrów Polskiej Rzeczypospolitej Ludowej, poświęcone uczczeniu pamięci Generalissimusa Józefa Stalina. Przewodniczącego Rady Ministrów Związku Socjalistycznych Republik Radzieckich i Sekretarza Komitetu Centralnego Komunistycznej Partii Związku Radzieckiego.

UCHWAŁA

powzięta na wspólnym posiedzeniu plenum KC KPZR, Rady Ministrów i Prezydium Rady Najwyższej ZSRR

(f) MOSKWA (PAP). — Agencja TASS podała następującą uchwałę powziętą na wspólnym posiedzeniu plenum Komitetu Centralnego Komunistycznej Partii Związku Radzieckiego. Rady Ministrów Związku Socjalistycznych Republik Radzieckich, Prezydium Rady Najwyższej ZSRR:

Komitet Centralny Komunistycznej Partii Związku Radzieckiego, Rada Ministrów Związku Socjalistycznych Republik Radzieckich, Prezydium Rady Najwyższej ZSRR za najważniejsze zadanie partii i rządu w tym ciężkim okresie dla naszej partii i naszego kraju uważają zapewnienie nieprzerwanego i właściwego kierownictwa całym życiem kraju, co z kolei wymaga największej zwartości kierownictwa, niedopuszczenia do jakiegokolwiek rozprzężenia i paniki, aby w ten sposób bezwzględnie zapewnić pomyślną realizację polityki ustalonej przez naszą partię i rząd zarówno w wewnętrznych sprawach naszego kraju, jak i w sprawach międzynarodowych.

Z tego względu oraz w celu niedopuszczenia do jakichkolwiek zakłóceń w kierowaniu działalnością organów państwowych i partyjnych, Komitet Centralny Komunistycznej Partii Związku Radzieckiego, Rada Ministrów Związku Socjalistycznych Republik Radzieckich i Prezydium Rady Najwyższej ZSRR uznają za konieczne przeprowadzenie szeregu zarządzeń w zakresie organizacji kierownictwa partyjnego i państwowego.

I

O przewodniczącym i pierwszych zastępcach przewodniczącego Rady Ministrów ZSRR

1) Mianować przewodniczącym Rady Ministrów ZSRR **G. M. Malenkowa.**

2) Mianować pierwszymi zastępcami przewodniczącego Rady Ministrów ZSRR **Ł. P. Berię, W. M. Mołotowa, N. A. Bułganina, Ł. M. Kaganowicza.**

II

O Prezydium Rady Ministrów ZSRR

1) Uznać za konieczne, aby w Radzie Ministrów ZSRR zamiast dwóch organów — Prezydium i Biura Prezydium — był jeden organ — Prezydium Rady Ministrów ZSRR.

2) Ustalić, że w skład Prezydium Rady Ministrów ZSRR wchodzą — przewodniczący Rady Ministrów ZSRR i pierwsi zastępcy przewodniczącego Rady Ministrów ZSRR.

III

O przewodniczącym Prezydium Rady Najwyższej ZSRR

Zalecić na przewodniczącego Prezydium Rady Najwyższej ZSRR **K. J. Woroszyłowa,** zwalniając od tych obowiązków **N. M. Szwernika.**

O sekretarzu Prezydium Rady Najwyższej ZSRR

1) Mianować sekretarzem Prezydium Rady Najwyższej ZSRR **N. M. Piegowa,** zwalniając go od obowiązków sekretarza KC KPZR.

2) Obecnego sekretarza Prezydium Rady Najwyższej ZSRR **A. F. Gorkina** mianować zastępcą sekretarza Prezydium Rady Najwyższej ZSRR.

IV

O Ministerstwie Spraw Wewnętrznych ZSRR

Połączyć Ministerstwo Bezpieczeństwa Państwowego ZSRR i Ministerstwo Spraw Wewnętrznych ZSRR w jedno ministerstwo — Ministerstwo Spraw Wewnętrznych ZSRR.

O ministrze spraw wewnętrznych ZSRR

Mianować ministrem spraw wewnętrznych ZSRR **Ł. P. Berię.**

V

O ministrze i zastępcach ministra spraw zagranicznych ZSRR

1) Mianować **W. M. Mołotowa** ministrem spraw zagranicznych ZSRR.

2) Mianować pierwszymi zastępcami ministra spraw zagranicznych ZSRR **A. J. Wyszyńskiego i J. A. Malika.**

3) Mianować **W. W. Kuznecowa** zastępcą ministra spraw zagranicznych ZSRR.

4) mianować **A. J. Wyszyńskiego** stałym przedstawicielem ZSRR w ONZ.

VI

O ministrze spraw wojskowych ZSRR i pierwszych zastępcach ministra spraw wojskowych

1) Mianować marszałka Związku Radzieckiego **N. A. Bułganina** ministrem spraw wojskowych ZSRR.

2) Mianować pierwszymi zastępcami ministra spraw wojskowych ZSRR marszałka Związku Radzieckiego **A. M. Wasilewskiego** i marszałka Związku Radzieckiego **G. K. Żukowa.**

VII

O Ministerstwie Handlu Wewnętrznego i Zagranicznego

Połączyć Ministerstwo Handlu Zagranicznego i Ministerstwo Handlu ZSRR w jedno ministerstwo — Ministerstwo Handlu Wewnętrznego i Zagranicznego ZSRR.

O ministrze i zastępcach ministra handlu wewnętrznego i zagranicznego ZSRR

1) Mianować **A. I. Mikojana** ministrem handlu wewnętrznego i zagranicznego ZSRR.

2) Mianować pierwszym zastępcą ministra handlu wewnętrznego i zagranicznego ZSRR **I. G. Kabanowa** i zastępcami ministra **P. N. Kumykina** i **W. G. Żaworonkowa.**

VIII

O Ministerstwie Budowy Maszyn

Połączyć Ministerstwo Przemysłu Samochodowego i Traktorowego, Ministerstwo Budowy Maszyn i Narzędzi, Ministerstwo Budowy Maszyn Rolniczych i Ministerstwo Budowy Obrabiarek w jedno ministerstwo — Ministerstwo Budowy Maszyn.

O ministrze budowy maszyn

Mianować **M. Z. Saburowa** ministrem budowy maszyn, zwalniając go od obowiązków przewodniczącego Państwowego Komitetu Planowania ZSRR.

O Ministerstwie Budowy Maszyn Transportowych i Ciężkich

Połączyć Ministerstwo Budowy Maszyn Transportowych, Ministerstwo Przemysłu Budowy Okrętów, Ministerstwo Budowy Maszyn Ciężkich oraz Ministerstwo Budowy Maszyn Budowlanych i Drogowych w jedno ministerstwo — Ministerstwo Budowy Maszyn Transportowych i Ciężkich.

O ministrze budowy maszyn transportowych i ciężkich

Mianować **W. A. Małyszewa** ministrem budowy maszyn transportowych i ciężkich.

O Ministerstwie Elektrowni i Przemysłu Elektrotechnicznego

Połączyć Ministerstwo Elektrowni, Ministerstwo Przemysłu Elektrotechnicznego i Ministerstwo Przemysłu Środków Łączności w jedno ministerstwo — Ministerstwo Elektrowni i Przemysłu Elektrotechnicznego.

O ministrze elektrowni i przemysłu elektrotechnicznego

Mianować **M. G. Pierwuchina** ministrem elektrowni i przemysłu elektrotechnicznego.

IX

O Przewodniczącym Państwowego Komitetu Planowania ZSRR

Mianować przewodniczącym Państwowego Komitetu Planowania ZSRR **G. P. Kosiaczenkę.**

X

O Przewodniczącym Wszechzwiązkowej Centralnej Rady Związków Zawodowych

Zalecić **N. M. Szwernika** na przewodniczącego Wszechzwiązkowej Centralnej Rady Związków Zawodowych, zwalniając od tych obowiązków **W. W. Kuzniecowa.**

XI

O Prezydium Komitetu Centralnego KPZR i sekretarzach KC KPZR

1) Uznać za konieczne, by w Komitecie Centralnym KPZR zamiast dwóch organów KC — Prezydium i Biura Prezydium — był jeden organ — Prezydium Komitetu Centralnego KPZR, jak to ustala statut Partii.

2) W celu zapewnienia większej operatywności kierownictwa ustalić skład Prezydium w liczbie dziesięciu członków i czterech kandydatów.

3) Zatwierdzić następujący skład Prezydium Komitetu Centralnego KPZR:

Członkowie Prezydium KC — **G. M. Malenkow, Ł. P. Beria, W. M. Mołotow, K. J. Woroszyłow, N. S. Chruszczow, N. A. Bułganin, Ł. M. Kaganowicz, A. I. Mikojan, M. Z. Saburow, M. G. Pierwuchin.**

Zastępcy członków Prezydium KC KPZR — **N. M. Szwernik, P. K. Ponomarenko, L. G. Mielnikow, M. D. Bagirow.**

4) Wybrać na sekretarzy KC KPZR **S. D. Ignatiewa, P. N. Pospiełowa, N. N. Szatalina.**

5) Uznać za konieczne, by **N. S. Chruszczow** skoncentrował się na pracy w Komitecie Centralnym KPZR i w związku z tym zwolnić go od obowiązków pierwszego sekretarza Komitetu Moskiewskiego KPZR.

6) Powołać sekretarza KC KPZR **N. A. Michajłowa** na stanowisko pierwszego sekretarza Komitetu Moskiewskiego KPZR.

7) Zwolnić od obowiązków sekretarzy KC KPZR **P. K. Ponomarenkę** i **N. G. Ignatowa** w związku z przejściem ich do pracy kierowniczej w Radzie Ministrów ZSRR i **L. I. Breżniewa** — w związku z jego przejściem na stanowisko szefa Zarządu Politycznego Ministerstwa Marynarki Wojennej.

XII

O zwołaniu IV sesji Rady Najwyższej ZSRR

Zwołać w Moskwie IV sesję Rady Najwyższej ZSRR na dzień 14 marca 1953 r. dla rozpatrzenia uchwał powziętych na wspólnym posiedzeniu plenum Komitetu Centralnego KPZR, Rady Ministrów Związku Socjalistycznych Republik Radzieckich i Prezydium Rady Najwyższej ZSRR, podlegających zatwierdzeniu przez Radę Najwyższą ZSRR.

KOMITET CENTRALNY KOMUNISTYCZNEJ PARTII ZWIĄZKU RADZIECKIEGO

RADA MINISTRÓW ZWIĄZKU SOCJALISTYCZNYCH REPUBLIK RADZIECKICH

PREZYDIUM RADY NAJWYŻSZEJ ZSRR

Nauka Wielkiego Stalina żyje i zwycięża

Dzień wczorajszy okrył żałobą całą ludzkość.

W głębokiej żałobie pogrążone są narody ZSRR, które Józef Stalin prowadził od zwycięstwa do zwycięstwa, do likwidacji wyzysku człowieka przez człowieka, do wielkich czynów socjalistycznego budownictwa w czasie pokoju a niezrównanego bohaterstwa w wojnie przeciwko hitlerowskim ludobójcom. Narody ZSRR, których najlepsi synowie budowali i zwyciężali z Jego imieniem na ustach, z Jego nauką, z Jego radą w sercach i świadomości.

W głębokiej żałobie pogrążone są narody krajów demokracji ludowej, którym zwycięstwa odniesione pod Jego przewodem otworzyły drogę do wolności i dobrobytu, narody którym Jego rada i Jego ojcowska pomoc prostowała drogę i niosła ulgę w trudach budownictwa nowego, lepszego życia. W żałobie pogrążony jest naród polski, którego Józef Stalin był Wielkim Przyjacielem, wyzwolicielem i opiekunem.

Uczucia narodu radzieckiego i narodów krajów demokracji ludowej podzielają wszyscy, którym droga jest sprawa socjalizmu i pokoju.

Józef Stalin nazwał kiedyś Lenina **„kierownikiem wyższego typu, orłem górskim nie znającym bojaźni w walce i śmiało prowadzącym partię naprzód po niezbadanych drogach rosyjskiego ruchu rewolucyjnego".** Takim orłem, nie znającym bojaźni w walce, śmiało prowadzącym narody ZSRR i całą pracującą ludzkość drogami wiodącymi do komunizmu był Józef Stalin.

Józef Stalin uczył nas, że wielcy ludzie wtedy są wielcy i tylko o tyle są wielcy, o ile umieją zrozumieć warunki, w których wypada im działać i zrozumieć jak je zmienić.

Józef Stalin był takim właśnie olbrzymem myśli i czynu. Jego orli wzrok i Jego genialny umysł widział jasno warunki, w których wypadło mu działać, widział jak należy je zmieniać, aby ustąpiły one miejsca nowym, bardziej doskonałym i bardziej sprawiedliwym — jak należy je zmieniać, aby świat szedł do socjalizmu, aby narody ZSRR budowały socjalizm i kroczyły naprzód dalej do komunizmu.

Wywyższeniu klasy robotniczej poświęcił Józef Stalin całe swe życie. Wywyższeniu klasy robotniczej, która wyzwalając siebie, wyzwala wszystkich uciskanych i wyzyskiwanych, która przewodzi narodom, przewodzi całej ludzkości.

„Budować socjalizm w ZSRR — znaczy to pracować dla wspólnej sprawy proletariuszy wszystkich krajów, znaczy to wykuwać zwycięstwo nad kapitałem nie tylko w ZSRR, ale również we wszystkich krajach kapitalistycznych, albowiem rewolucja w ZSRR jest częścią rewolucji światowej, jej początkiem i jej bazą rozwojową" — mówił Józef Stalin w końcu 1926 roku. Jakże widoczną jest głęboka prawda tych stalinowskich słów dla nas dzisiaj, gdy zwycięstwa Kraju Rad zdruzgotały faszyzm hitlerowski, przywróciły niepodległość ujarzmionym narodom — dzisiaj, gdy wokół ZSRR pod czerwonymi sztandarami socjalizmu zjednoczone są państwa obejmujące jedną trzecią ludzkości i gdy dziesiątki milionów ludzi ujarzmionych jeszcze przez imperializm spogląda z wiarą i nadzieją na czerwone gwiazdy świecące nad wieżami Kremla.

Odszedł od nas Józef Stalin. Ale żyje, żyje w nas, jest z nami Jego dzieło.

Jego dzieło — to ZSRR — kraj zwycięskiego socjalizmu, kraj, który buduje komunizm. Jego dzieło — to jedność moralno-polityczna narodów radzieckich, ich zespolenie z Komunistyczną Partią Związku Radzieckiego, partią Lenina i Stalina, potęga ZSRR — wielkiego mocarstwa socjalistycznego, najpotężniejszego państwa świata, państwa, o które rozbiła się machina wojenna hitlerowskiego ludobójstwa, państwa, o które rozbijają się nikczemne knowania nowych ludożerców — amerykańskich miliarderów. To państwo jest siłą kierowniczą światowego obozu pokoju socjalizmu i wolności.

Jego dzieło — to wielka Komunistyczna Partia Związku Radzieckiego, partia, którą wraz z Leninem stworzył, wychował i zahartował, partia, którą po śmierci Lenina przez dziesięciolecia prowadził do walki o socjalistyczne budownictwo, do walki przeciwko hitlerowskim najeźdźcom, do wielkiego budownictwa komunizmu. Partia bolszewików — niedościgniony wzór i przykład dla rewolucyjnych proletariackich partii całego świata, najwyższy autorytet międzynarodowego proletariackiego ruchu rewolucyjnego.

Jego dzieło to dalszy wspaniały rozwój, wielkiej i nieśmiertelnej nauki marksizmu-leninizmu, tego niezrównanego oręża walki o wyzwolenie klasy robotniczej, o wyzwolenie wszystkich wyzyskiwanych, uciskanych i deptanych. Nauki, którą rozwijał niestrudzenie do ostatnich godzin swego wielkiego życia. Nauki Lenina i Stalina, w której wychowywał nas i która prowadzić nas będzie do nowych wielkich czynów, do nowych historycznych zwycięstw.

Jego dzieło — to braterstwo narodów ZSRR z narodami krajów demokracji ludowej i z wielkim narodem chińskim, to wielki niezwyciężony sojusz 800 milionów ludzi, sojusz, który jest nadzieją setek milionów ludzi pracy w krajach kapitalistycznych i ujarzmionych przez kapitalizm.

Wielkie dzieło Lenina i Stalina jest niezwyciężone. Każdy dzień, każdy miesiąc, każdy rok będzie je powiększał, wzbogacał, wzmagał jego potęgę i jego wielkość.

Przeciwko temu wielkiemu dziełu nie od dziś knują swe przestępcze spiski wrogowie ludzkości, przedstawiciele starego, złego świata wyzysku i niewoli, grabieży i wojny, świata, który ludzką krew, łzy matek i dzieci, zniszczenia i pożogi przerachowuje na miliardy dolarów grabieżczych zysków. To wielkie dzieło Józefa Stalina usiłują nie od dziś podkopać wyrzutki społeczeństwa, wyrzutki ludzkości, nasyłane do krajów socjalizmu przez ponure siły imperializmu i wojny.

Próbne i daremne, skazane na haniebne bankructwo są ich wysiłki. Józef Stalin uczynił ze Związku Radzieckiego i obozu skupionych dokoła niego państw wolności i socjalizmu, niezwyciężoną siłę, uzbroił nas do dalszych zwycięstw.

Józef Stalin wychował stalową kadrę przywódców wielkiej Komunistycznej Partii Związku Radzieckiego, wypróbowaną i zahartowaną, kadrę, z której najlepsi stoją na czele Komitetu Centralnego KPZR i rządu radzieckiego.

Józef Stalin uczył nas wzmagać i rozbudowywać siłę obronną ludowego, robotniczego państwa. Józef Stalin uczył nas rewolucyjnej czujności i rewolucyjnego nieprzejednania wobec wrogów ludzkości. Józef Stalin uczył nas jak tępić wszelkie próby podkopywania naszej jedności, wszelkie szkodnicze usiłowania najmitów imperialistów.

Zawsze będziemy wierni wielkiej Komunistycznej Partii Związku Radzieckiego i jej kierownictwu. Zawsze będziemy pamiętali o naukach Józefa Stalina, kierowali się Jego wskazaniami.

Naród Polski Józefowi Stalinowi zawdzięcza wyzwolenie z hitlerowskiej niewoli, utrwalenie niepodległości, odzyskanie prastarych ziem polskich. Historyczne przeobrażenia społeczne, wyzwolenie polskich mas pracujących z niewoli obszarniczo-kapitalistycznej, władzę ludową i umocnienie państwa ludowego, olbrzymie osiągnięcia w budowie nowego życia zawdzięczamy braterskiej pomocy narodów radzieckich — serdecznej trosce i ojcowskiej opiece Wodza i genialnego Nauczyciela mas pracujących całego świata, wielkiego przyjaciela narodu polskiego — Józefa Stalina. Naród nasz zespala się dziś z wielkim narodem radzieckim, ze wszystkimi narodami obozu socjalizmu, ze wszystkimi ludźmi pracy na całym świecie w głębokiej żałobie po Józefie Stalinie i w twardej woli do dalszej walki o zwycięstwo Jego nieśmiertelnych idei, o zwycięstwo wielkiego sztandaru marksizmu.

Nasze partia, partia, która wychowała się, wyrosła i zmężniała dzięki naukom i wskazaniom Józefa Stalina, będzie niezłomnie wcielała w czyn Jego wskazania, uświadamiała najszerszym masom narodu polskiego ich głęboką prawdę i słuszność. Nasza partia zawsze będzie uczyła naród polski wierności wielkiej niezwyciężonej nauce Marksa-Engelsa-Lenina-Stalina, niezachwianej wierności dla Związku Radzieckiego. Nasza partia, przewodniczka narodu, partia rewolucyjna i proletariacka, partia internacjonalistyczna i patriotyczna, będzie wpajała w nasz naród, w najszersze masy pracujące naszego narodu wielką stalinowską prawdę, że rewolucjonistą, patriotą i internacjonalistą jest tylko ten kto strzeże jak źrenicy oka sojuszu i przyjaźni ze Związkiem Radzieckim.

W ostatniej swej wiekopomnej pracy o problemach ekonomicznych socjalizmu w ZSRR Józef Stalin pozostawił narodom ZSRR, narodom krajów demokracji ludowej, wszystkim ludziom pracy na całym świecie — wspaniały testament. Nakreślił On w tej pracy drogi przejścia od socjalizmu do komunizmu. Wskazał nam jak konkretnie i konsekwentnie, krok za krokiem, ofiarną pracą i trudem zbudować ustrój, o którym marzyło wiele pokoleń ludzi pracy całego świata, ustrój, który ludzkości zapewni maksymalne zaspokojenie wszystkich, stale rosnących potrzeb materialnych i kulturalnych, który zapewni wszystkim członkom społeczeństwa wszechstronny rozwój ich zdolności fizycznych i umysłowych.

„Partia i wszyscy ludzie pracy naszej ojczyzny — piszą Komitet Centralny KPZR, Rada Ministrów ZSRR i Prezydium Rady Najwyższej ZSRR—**zespolą się jeszcze bardziej wokół Komitetu Centralnego i Rządu Radzieckiego, zmobilizują wszystkie swe siły i energię twórczą do realizacji wielkiego dzieła budowy komunizmu w naszym kraju".**

Śladem narodów radzieckich pójdzie i nasz naród. Będziemy kierowali się nauką Józefa Stalina przy budowaniu socjalizmu w naszej Ojczyźnie. Zbudujemy u nas socjalizm w oparciu o przyjaźń ze Związkiem Radzieckim. Będziemy stale zwiększali i wzbogacali nasz twórczy wkład we wspólną z narodami ZSRR i wszystkimi narodami obozu socjalizmu walkę o realizację wiecznie żywych idei, nauk i wskazań Wielkiego Stalina.

Komunizm — to przyszłość świata. Świat pójdzie drogą komunizmu.

Umacniając braterską solidarność z narodami radzieckimi naród polski składa hołd pamięci Wielkiego Stalina

Ze wszystkich miast i wsi, z fabryk, gromad, urzędów i szkół, od ludzi pracy całej Polski napływają słowa głębokiej żałoby po śmierci Wielkiego Stalina. Zacieśniając szeregi Frontu Narodowego pod kierownictwem partii klasy robotniczej, pod przewodem towarzysza Bieruta, w niezłomnym sojuszu z narodami Związku Rad — naród polski ślubuje zmarłemu Przywódcy być godnym miana brygady szturmowej obozu pokoju i socjalizmu.

Wraz z bratnim narodem radzieckim

Na ulicy mżył deszcz. Delegacje nieustannie przybywały pod gmach Ambasady Radzieckiej. Towarzysz Sobolew, Ambasador Kraju Rad ściskał mocno dłonie robotników, chłopów, nauczycieli, pisarzy, działaczy społecznych, przybywających, aby w tym ciężkim dniu powiedzieć radzieckim braciom, że nasz naród zespolony staje w zwartych i czujnych szeregach pod sztandarami Geniusza współczesnej epoki — Józefa Stalina.

*

Wśród 30-osobowej delegacji załogi „Ursusa" przybyłej do Ambasady Radzieckiej znajdowali się tow. Kazimierz Żychliński i tow. Maria Zięcik, wiertaczka — oboje wykonali już swoje zadania w planie 6-letnim. W składzie delegacji jest też tow. Jan Mizerkiewicz — b. członek SDKPiL, uczestnik Wielkiej Rewolucji Październikowej.

— W tych trudnych i bolesnych dla całej ludzkości dniach — mówił tow. Mizerkiewicz — załoga nasza całym sercem jest z narodami Związku Radzieckiego i jeszcze bardziej łączy się w miłości i oddaniu dla idei Lenina i Stalina.

*

Janina Karpiukowa z Wytwórni Papierów Wartościowych jest bezpartyjna. Ma troje dzieci, z których dwoje się uczy, a ona z mężem i najstarszą córką pracują. I gdy mówi „...niejedna z nas oddałaby swoje życie, aby uratować życie Stalina" — myśli o swoich dzieciach, których los i życie zależne są od zwycięstwa wielkiej sprawy pokoju, której Stalin był Wielkim Chorążym.

*

Załoga ZPB IV zdobyła niedawno proporzec przechodni za zwycięstwa produkcyjne. Towarzysz Władysław Tafliński jest przodownikiem pracy ZPB IV. W lutym wykonał on ponad 200 procent normy. Przybył na czele delegacji załogi, by w dniach największej żałoby stanąć ramię przy ramieniu z radzieckimi braćmi.

— Z imieniem Stalina — mówił Tafliński — uzbrojeni w Jego naukę łamać będziemy opór wrogów i zacieśniać będziemy więź braterstwa z narodami ZSRR, kroczyć będziemy naprzód pod przewodem klasy robotniczej i jej partii.

*

Na czele delegacji pracowników teatru przybył nestor sceny polskiej Zelwerowicz. Chory — z trudem wchodził na stopnie, by złożyć swój podpis w księdze wyłożonej u stóp osłoniętego kirem portretu Stalina.

*

Nauczyciele II Szkoły TPD powiedzieli towarzyszowi Sobolewowi:

— Postać Towarzysza Stalina, wielkiego Przyjaciela narodu polskiego i Nauczyciela naszej młodzieży, pozostanie zawsze nam droga i bliska.

Jego wskazaniami przepoimy treść naszej pracy nad wychowaniem powierzonej nam młodzieży.

*

Zapadał wieczór. Ciężki ołów smutku ściskał ludziom serca. Szli w milczeniu w posuwającym się powoli szeregu delegacji robotniczych, chłopskich, inteligencji. Szedł też w delegacji młody Bronisław Błaszczyk, technik z MDM. Jego ojciec ma w Kieleckiem 2,4 hektara ziemi, na której beznadziejny żywot wiodła dawniej sześcioosobowa rodzina. Wie on, że to za sprawą Stalina, Jego nieśmiertelnych nauk nowe życie zakwita na wsi polskiej. Wie członkini ZMP Eugenia Porda, że w jej rodzinnej gromadzie powstała spółdzielnia produkcyjna, która ku szczęściu prowadzi także jej rodziców — drogą wskazaną przez Towarzysza Stalina.

I o tym to właśnie mówili delegaci chłopów z podwarszawskiej gromady Lasy, ściskając dłonie towarzysza Sobolewa.

R. J.

Żołnierze ślubują

Żołnierze Wojska Polskiego wraz z całym narodem polskim z głębokim bólem przyjęli tragiczną wiadomość o śmierci Wodza postępowej ludzkości, wielkiego Przyjaciela narodu polskiego Generalissimusa Józefa Stalina.

Pułki i dywizje Wojska Polskiego chylą swe bojowe sztandary, oddając hołd Wielkiemu Stalinowi, pod którego naczelnym dowództwem ramię w ramię z żołnierzami niezwyciężonej Armii Radzieckiej walczyli przeciwko hitlerowskim najeźdźcom.

Flaga państwowa opuszczona do połowy masztu. Nad flagą czarna wstęga. Naprzeciw spowitego żałobnym kirem wielkiego portretu Generalissimusa Stalina ustawiły się w czworoboku pododdziały. Żołnierze prezentują broń. W głębokiej ciszy brzmią słowa Rozkazu Ministra Obrony Narodowej, Marszałka Polski Konstantego Rokossowskiego.

„Niechaj ofiarna i sumienna służba w szeregach Wojska Polskiego, dalsze umacnianie siły i gotowości obronnej naszej Ojczyzny, wzmożona czujność wobec zakusów wroga, będą hołdem jaki składamy nieśmiertelnej pamięci Wielkiego Stalina".

— Jako członek partii, której natchnieniem były i są nauki towarzysza Stalina — mówi przodujący dowódca drużyny, sekretarz oddziałowej organizacji partyjnej kpr. Wieczerzak — będę do końca życia wierny jej wskazaniom, wcielać w życie idee o które On walczył. Będę na każdym kroku pracował, aby myśli i dzieło życia Towarzysza Stalina dotarły do wszystkich żołnierzy, aby natchnęły ich do walki o umocnienie siły i gotowości obronnej naszej Ojczyzny — niezłomnego ogniwa obozu pokoju, którego On był Wodzem. Jako podoficer i wychowawca żołnierzy będę szkolił i wychowywał podwładnych na godnych współtowarzyszy broni żołnierzy Armii Radzieckiej, której współtwórcą i Wodzem był Towarzysz Stalin.

Z genialnych prac wielkiego stratega i dowódcy, Towarzysza Stalina — mówi oficer Czesław Rżysko — my oficerowie Ludowego Wojska Polskiego czerpiemy naukę jak wychowywać i szkolić żołnierzy i zwyciężać wrogów.

Tak czują i tak myślą wszyscy żołnierze N-tego oddziału artylerii przeciwlotniczej.

(PAP)

29 lat temu i dziś

Był rok 1924. Umarł Lenin. *„Maszynista polskiego parowozu bezpośredniej komunikacji Szepietówka — Warszawa nasłuchiwał chwilę, a potem powoli podniósł rękę i pociągnął w dół łańcuszek otwierający wentyl syreny. Wiedział, że gwizdże po raz ostatni, że nie pozwolą mu już na tym parowozie pracować, lecz nie wypuszczał z ręki łańcuszka..."*

Tymi słowami obrazuje pisarz-komunista Mikołaj Ostrowski w swej powieści „Jak hartowała się stal" uczucia polskiego kolejarza, który narażając się na represje, łączył się z radzieckimi towarzyszami w bólu i żałobie po śmierci Lenina.

*

Od tej chwili minęło 29 stalinowskich lat.

Józef Martinek miał w 1924 siedemnaście lat. Pracował już wtedy na kolei.

Stoi dziś na pomoście parowozu, prowadzącego pociąg Warszawa — Poznań. Maszynista, przodownik pracy, kolejarz wolnej ludowej Polski. Z myślą o owych minionych 29 latach stalinowskich, z myślą o wielkim dziele stalinowskich zwycięstw, o wyzwolonej Polsce i o swoim, Józefa Martinka, robotnika kolei żelaznych, nowym, dumnym życiu — mówi:

— To był nasz Wielki Przyjaciel, Wielki Wódz i dobrze nas prowadził. Bardzo boli, odszedł. Będzie zawsze sztandarem naszej walki o pokój i szczęście. A walka trwa...

Kolejarz Józef Martinek uruchamia parowóz. Pociąg rusza.

H. D.

Godni miana szturmowej brygady

Jak co dzień warczą maszyny, jak co dzień mkną przez hale elektrowozy, jak co dzień spływają na taśmę montażu w „Ursusie" części ciągników i snopowiązałek.

Tylko ludzie są dziś inni.

W lokalu oddziałowej organizacji partyjnej przy odlewni żeliwa zbierają się członkowie partii. Rozmowy prowadzone są półgłosem. Stary towarzysz Michał Grajek mówi do kilku robotników:

— Dziś to tak jest — serce boli robotników na całym świecie. W Moskwie i u nas, w Paryżu i w Chinach, i w Ameryce.

Słuchają Grajka młodzi towarzysze. Cenią jego słowa. W 1918 r. bił się na barykadach Lipska, w dwudziestych latach walczył wraz z towarzyszami francuskimi, a potem — w szeregach KPP — organizował strajki w Warszawie.

Grajek mówi:

— Będziemy tak walczyć o naszą sprawę, jakby Stalin żył. Dla nas Stalin nie umarł.

27-letni tow. Henryk Ostrowski, dziecko nędzy za czasów sanacji, któremu władza ludowa i partia dały dom i pracę, wiedzę i sens życia, dziś w obliczu ciosu, który nas spotkał, mocniej zacina się w uporze nieprzejednanej walki ze wszystkim co złe: — Boli nas śmierć towarzysza Stalina. Ale nie zwolnimy tempa ani na chwilę. Tu, na naszym oddziale zrobimy wszystko, by pracować tak, jak uczył nas Stalin. Walczyć będziemy, jak na szturmową brygadę przystało. Tak nas określił przecież towarzysz Stalin.

C. K.

* * *

KATOWICE. Karolowi Falkusowi, rębaczowi filarowemu kopalni „Kleofas" umarł — jak mówi — ktoś bardzo bliski, najbliższy. Umarł Stalin.

Karol Falkus jest członkiem ZMP.

— Wiem, że nic nie cieszyło tak towarzysza Stalina, jak wiadomość o zwycięstwach socjalistycznego budownictwa. Dlatego właśnie dziś jeszcze przeanalizuję wraz z całą naszą grupą związkową możliwości podjęcia nowego, wyższego zobowiązania, aby szybciej wcielać w życie nieśmiertelne idee towarzysza Stalina.

Karolowi Falkusowi pomoże Ernest Wycik, szlifierz z Fabryki Maszyn Górniczych w Katowicach:

— Od jakości naszej pracy zależy, czy górnicy będą mieli dobre maszyny, czy praca ich będzie lżejsza, wydajniejsza. Towarzysz Stalin opiekował się górnikami. Dążył do ulżenia im w pracy i dlatego my musimy dać z siebie wszystko, by ulżyć pracy naszych górników. Wykonuję 300 procent normy, w marcu zobowiązuję się podwyższyć swoją wydajność i wykonywać 310 procent normy.

*

Jan Lipok — pierwszy wytapiacz huty „Ferrum", odznaczony brązowym Krzyżem Zasługi, wyróżniony odznaką przodownika pracy — pamięta:

— Towarzyszowi Stalinowi zawdzięczamy wyzwolenie z jarzma hitlerowskiego i kapitalistycznego ucisku. I dlatego, że towarzyszowi Stalinowi zawdzięczamy nasze dzisiejsze, lepsze i piękniejsze życie, nasz smutek jest tak głęboki. Postanowiliśmy jednak nie poddawać się, iść naprzód, jak nas tego uczył towarzysz Stalin. Załoga naszej stalowni rozumie, że stal jest potrzebna dla budowy nowych fabryk i nowych kopalń, dla wzmocnienia ludowej Ojczyzny. Dla uczczenia pamięci ukochanego towarzysza Stalina, naszego najdroższego nauczyciela, zobowiązałem się przeprowadzić w marcu 25 szybkościowych i 46 przyśpieszonych wytopów. Zobowiązania podjęli też moi koledzy. *(Kon)*

Włókniarze czerwonej Łodzi — pamięci Stalina

ŁÓDŹ. Słowa Międzynarodówki śpiewanej na zakończenie żałobnego zebrania w Nowej Tkalni ZPB im. Stalina nigdy jeszcze nie brzmiały z taką powagą i tak gorąco.

Natychmiast po masówce do sekretariatu organizacji partyjnej zaczęły wpływać zobowiązania produkcyjne robotników. Pierwsze zobowiązania złożyły trzy młode tkaczki: Marta Bieniaszek, która zobowiązała się podnieść produkcję na krosnach swej brygady o 3 procent, Zofia Struszczyk i Helena Tykier.

Ogółem w ciągu pierwszych godzin wpłynęło od robotników ZPB im. Stalina 278 zobowiązań. Zobowiązania te są wyrazem czci dla pamięci ukochanego Wodza, wyrazem głębokiego bólu z powodu Jego zgonu, wyrazem niezłomnej woli życia i pracy w myśl Jego wielkiej nauki.

Maria Szczęśniak mówi o chwili, gdy przez radio usłyszała żałobną wieść.

— Brak mi słów na wyrażenie tego co czuję. Odszedł od nas nasz najdroższy nauczyciel i ojciec, ale pozostawił nam wielką naukę, która jest dla nas drogowskazem. Z całego serca postanawiam swoją pracą i gorliwą nauką na kursach ideologicznych partii i ZMP zgłębiać wskazania wielkiego Stalina i wcielać je w życie. Uczył nas ofiarnej pracy dla socjalizmu i i pokoju, nieugiętej walki z wrogami. Na zawsze pozostaniemy wierni Jego wskazaniom.

(b. g.)

Partia wskazywać będzie drogę

BYDGOSZCZ. Kazimierz Kuliberda, przodownik pracy z Bydgoskiej Fabryki Narzędzi mówi:

— Odszedł na zawsze przyjaciel wszystkich prawych ludzi na świecie, ukochany nauczyciel, który całe swe życie poświęcił naszej sprawie. Z Moskwy nadeszła wieść, której bałem się najbardziej i z którą długo nie będę się mógł pogodzić.

Ale partia, którą stworzył wraz z Leninem, Komunistyczna Partia Związku Radzieckiego — nadal będzie wskazywać nam drogę.

I my, bezpartyjni, realizujemy Jego wskazania pod przewodem Polskiej Zjednoczonej Partii Robotniczej. Niedawno, w swym ostatnim przemówieniu, nazwał Stalin naszą ojczyznę jedną ze szturmowych brygad walki o szczęście ludzkości. Ja, bezpartyjny robotnik z Bydgoszczy przyrzekam, że zawsze będę się starał być godnym miana żołnierza tej szturmowej brygady.

(jg)

Słowa szczecińskiego robotnika i chłopa

SZCZECIN. Franciszek Bobrowski ze spółdzielni produkcyjnej „Zorza" mówi półgłosem:

— Imię Stalina jest drogie u nas każdemu człowiekowi, z czcią wymawia je każde dziecko w gromadzie. To on odmienił życie milionów chłopów, wskazując im jedyną drogę pełnego wyzwolenia — zespołową gospodarkę. Idąc za przykładem chłopów radzieckich i my zorganizowaliśmy tu naszą spółdzielnię, w której znaleźliśmy spokojną pracę i dobrobyt. Pozbyliśmy się raz na zawsze wyzysku kułackiego. Nauki i wskazania Stalina zachowamy głęboko. Skupimy się jeszcze mocniej wokół naszej partii i rządu ludowego. Będziemy budować Polskę socjalistyczną.

— Z myślą o Stalinie — mówi Stanisław Skubała, ślusarz z huty „Szczecin" — walczyłem od wczesnej młodości o wolność naszego narodu, o zbudowanie socjalizmu w Polsce. Jeśli wrogowie nasi myślą, że śmierć towarzysza Stalina chciałby na minutę powstrzyma nasze pokojowe budownictwo, to się grubo mylą. Nauki i imię Wielkiego Przyjaciela Polski, Józefa Stalina są w naszym narodzie nieśmiertelne. Obecnie jeszcze mocniej i zwarciej, pod sztandarem Marksa - Engelsa - Lenina - Stalina, w nierozerwalnej przyjaźni ze Związkiem Radzieckim będziemy budować lepsze i szczęśliwsze jutro w naszym kraju.

(G. P.)

Wyżej sztandar walki o socjalizm!

WROCŁAW. Głęboko odczuł Wrocław śmierć genialnego Wodza międzynarodowego proletariatu towarzysza Stalina. Opuszczone do pół masztu czerwone i biało - czerwone flagi, okryły się kirem. Portrety Stalina na murach domów w żałobnej krepie.

Wielkiemu bólowi po stracie najlepszego, najukochańszego Wodza i Nauczyciela dali wyraz robotnicy czerwonego Pafawagu w setkach listów składanych od samego rana w zakładowym komitecie partii. W prostych słowach wyrażali swe uczucia.

— Czuję taki ból, jak po stracie kogoś najbliższego z rodziny — napisał Bazyli Tyszczenko, robotnik wydziału FZ-44. — Józef Stalin umarł, umarł nasz największy przyjaciel, ale Jego idee zawsze będą żyły wśród nas, prostych ludzi. Ze zdwojoną energią będziemy walczyć o pełne zwycięstwo Jego dzieła.

„Jeszcze wyżej wzniesiemy sztandar walki o socjalizm" — zakończył swój list ZMP-owiec Witold Krajewski z wydziału W-2.

Wielu robotników podejmuje zobowiązania produkcyjne.

(nog)

Nie pożywi się wróg na naszym bólu i żalu

GDAŃSK. Załoga wydziału montażu maszyn Stoczni Gdańskiej słucha odezwy Komitetu Centralnego Komunistycznej Partii Związku Radzieckiego.

„...W tych dniach pełnych bólu..."

Jak trudno odnaleźć słowa najwłaściwsze, słowa wielkie i prawdziwe, które oddadzą wiernie to co czuje serce.

Mówi Warzymski, młody wiekiem, a stary już doświadczeniem mistrz stoczniowy — przed swoją załogą, przed załogą kadłubowni:

— Towarzysze! Nam wszystkim jest ciężko, bardzo ciężko. Umarł człowiek, którego najbardziej kochamy. Ale Stalin od nas nie odejdzie. Będzie żył z nami, wśród nas. Te okręty, które już zbudowaliśmy i te, które zbudujemy, będą sławić jego imię.

— Przyjaciele — przyrzekamy. Będziemy żyć i pracować tak, jak On nas tego uczył. Przyrzekamy — nie pożywi się wróg na naszym bólu i żalu. Przyrzekamy, że nie cofniemy się przed żadną trudnością. Będziemy walczyć — jak On nas tego uczył. I z Jego imieniem zwyciężać!

Wiecznie będzie żył Stalin. Będzie żył w okrętach, które oni budują, w rosnących fabrykach, w szkołach i miastach, które powstają wysiłkiem naszych rąk, ustokrotnionym najboleśniejszą z wieści. **(S. B.)**

Jeszcze mocniej zabrzmi hasło pokoju

Jarosław Iwaszkiewicz

Umarł Józef Stalin. W tych trzech wyrazach mieści się wiadomość, która wstrząsnęła wszystkimi umysłami, wszystkimi sercami ludzi na całym świecie. Józef Stalin dla wszystkich postępowych ludzi był symbolem pracy, szczęścia i pokoju. Genialna jego myśl, rzutując śmiało naprzód drogę rozwojową świata — stwarzała podstawy dla rozwoju ekonomicznego i kulturalnego wszystkich narodów świata. Stał On jednocześnie jako niezłomny chorąży na straży pokoju.

Wszyscy, którzy głęboko wierzą, że tylko długotrwały, ogólnoludzki pokój może zapewnić szczęście człowiekowi: pracownicy miast i wsi; twórcy kultury; matki pragnące szczęścia swoich dzieci; młodzież wreszcie pragnąca budować nowe fundamenty przeobrażeń świata i pracować, aby wszędzie było dobrze, jasno i mądrze — z głębokim bólem przyjęli tragiczną wiadomość. Stalin bowiem był dla nich podnietą i gwarancją w ich trudach i wysiłkach zmierzających do ustalenia pokoju na ziemi.

W dniach światowej żałoby hasło pokoju powszechnego i prawdziwego powinno zabrzmieć jeszcze mocniej, jeszcze silniej. Solidarność międzynarodowa ludów walczących o pokój i niepodległość stanie się jeszcze bardziej zwarta, a pamięć o wielkim realizatorze idei pokoju powinna zagrzać do pracy wszystkich nad tą wielką ideą się trudzących. Idee Stalina zatriumfują w sercach ludzi, którzy pragną dobra, szczęścia, pokoju. Jego postać zrośnięta ze wszystkim co w życiu ludzkim jest najlepsze, stanie się na zawsze przewodnikiem lepszej cząstki ludzkości.

Dzieci Jego epoki

Stoimy obok siebie na tylnym pomoście tramwaju. Bardzo już niemłody sąsiad chwieje się, ale nie chwyta za żaden z licznych prętów pomostu. Kreśli coś i dopisuje w trzymanym w ręku szkolnym zeszycie.

Przydeptuję w ostatniej chwili staczający się z pomostu ołówek, który mu niespodzianie wypadł z ręki, podnoszę, podaję.

Staruszek dziękuje.

— Cichsi jakoś dziś są ludzie, proszę pana — mówi nagle, rozglądając się po pomoście.

Przerwa, chwila milczenia.

— To był wielki, bardzo wielki Człowiek...

Gdy dojeżdżamy do placu Dzierżyńskiego wiem już, że staruszek jest nauczycielem w szkole powszechnej. Naprędce napisał sobie w domu i po drodze to, co chciałby opowiedzieć swym dzieciakom o Zmarłym.

— Ciężko mi to idzie, chciało by się jakoś od serca powiedzieć i mądrze. Bo to, wie pan, dzieci łatwo jest po prostu przestraszyć i zasmucić. Dzieciom i tak na pewno jest smutno. Ale przecież...

Rozumiem, o co chodzi mądremu staremu nauczycielowi. Dorosłych trudniej jest przestraszyć i zasmucić. Ale dorosłym też jest bardzo smutno. Proszę jeszcze, żeby mi pokazał kartkę. Nawet się nie certuje.

Powtarzam mniej więcej z pamięci:

— Stalin bardzo was kochał, moje dzieci. Stalin całe życie poświęcił dla waszego i wszystkich dzieci szczęścia. Stalin odszedł od nas. To bardzo, bardzo źle. Stalin był wielkim i dobrym nauczycielem. Wychował wielu, wielu uczniów na całym świecie, którzy nazywają się komunistami i należą do Partii. I oni pracują i walczą nadal tak, jak kazał Stalin, żeby wszystkim dzieciom było dobrze na świecie. Oni na pewno zwyciężą. Tego nauczył ich Stalin.

K. W.

Niezatarty obraz

Od początku choroby towarzysza Stalina, robotnicy warszawskiego metra z napięciem śledzili jej przebieg. Ci, którzy mają w domu radio, wysłuchiwali komunikatów, aby rano móc się nimi podzielić z towarzyszami na budowie.

Na wiadomość o śmierci towarzysza Stalina na budowie „SO" i „WT" na Targówku zamilkły okrzyki, nawoływania. Przyspieszony warkot sprężarek i skupienie robotników mówiły, że ból tłumili robotnicy pracą. Jedynie kiedy gdzieś w pobliżu którejś grupy pojawi się inżynier Twardo, technik Godyń lub monter Miech — robotnicy zwracają się do nich:

— Powiedzcie towarzyszu coś o Stalinie. — Bo wszyscy trzej wraz z grupą budowniczych metra byli w listopadzie w Moskwie i tam widzieli Stalina.

I chociaż nieraz opowiadali, o tym — załoga chwyta na nowo każde słowo. Ludzie, chcieliby, aby Jego obraz, jaki kilku szczęśliwych nosi w pamięci i im utrwalił się na zawsze.

Opowiada więc tow. Miech o defiladzie, o akademii, na której był towarzysz Stalin. Opowiada o wielkiej miłości i oddaniu, jakimi naród radziecki go darzy.

— Ze wzruszenia, ze szczęścia, że zjednoczeni razem z narodem radzieckim tworzymy taką potęgę, mieliśmy wówczas łzy w oczach — mówił tow. Miech.

Tow. inż. Twardo opowiada zasłuchanym robotnikom o moskiewskim muzeum, w którym mieszczą się podarki nadesłane z całego świata w 70-rocznicę urodzin towarzysza Stalina.

— Obok bogatych darów, jakże wymowne było przysłane przez kogoś z daleka wycięte z papieru serce z napisem: „Towarzyszu Stalin, nie mam Ci co ofiarować, przesyłam Ci to serce. Przyjmij je, jak moje własne".

Podeszliśmy do miejsca, gdzie grupa robotników montuje potężne urządzenia do budowy tunelu metra.

— Wszystko na co tutaj spojrzymy, łączy się dla nas z pamięcią o Stalinie — mówi monter Jan Orłowski.

Wszystko co tu zbudujemy — Jemu będziemy zawdzięczać.

M. B.

Iskra, którą On zapalił płonie w naszych sercach

— Czy mogę powiedzieć parę słów? Towarzysze w milczeniu robią przejście. Stara robotnica Żyrardowskich Zakładów Przemysłu Konfekcji Technicznej tow. Śmigocka powoli idzie wśród szpaleru do przodu.

Załoga Zakładów przerwała pracę i zebrała się w hali produkcyjnej.

Stara robotnica mówi cicho:

— Jaką stratą, jakim bólem jest dla nas śmierć Towarzysza Stalina, o tym wie każda matka, bo któż, jak nie Stalin bronił naszych dzieci? O tym wie każdy Polak, każdy człowiek pracy... Stalin dał nam życie, dał nam wolność. Czyż nie pamiętamy, jak żyłyśmy dawniej — my robotnice, jak nami pomiatano... Wczoraj przestało bić serce, które potrafiło kochać wszystkich ludzi wyzyskiwanych. Umarł Stalin, który potrafił ich wyzwolić.

Głos tow. Śmigockiej załamuje się.

— Ja płaczę, ale dziś płacze cała klasa robotnicza, bo Stalin był ojcem nas wszystkich. Ale towarzysz Stalin zasłużył nie tylko na nasz płacz. Postanówmy, od dnia dzisiejszego jeszcze bardziej wzmóc pracę. Pokażmy wrogom, mimo naszego nieszczęścia, mimo tak ciężkiej żałoby, jak potrafimy bronić tego, co nam dał, i o co przez całe życie walczył towarzysz Stalin.

— Złączmy się tak silnie, jak uczył nas tego Towarzysz Stalin — mówi tow. Wichorowska — pracujmy tak, jak On nas pracować nauczył. Jednością i pracą uczcijmy Jego pamięć.

— Towarzysz Stalin umarł — mówi dyr. Zakładów tow. Strzelecka — ale jego nauka żyje. Widzimy nawet tu na naszym zakładzie, że iskra, którą on zapalił, płonie w naszych sercach.

Z. K.

Uczył, jak budować nowe życie

W spółdzielni produkcyjnej w Duchnicach na domach powiewają białoczerwone i czerwone flagi, spowite kirem.

W spółdzielczej cieplarni pracuje kilka kobiet — członkiń spółdzielni.

Mówią o tym, o czym mówi cały kraj, cały świat.

— Dowiedziałam się z radia — opowiada Józefa Tramś — łzy cisnęły mi się do oczu, ból ścisnął mi gardło. Nie mogłam nic powiedzieć, kiedy synek mój podszedł do mnie i pytał czego płaczę.

Usłyszał jej słowa przewodniczący spółdzielni Józef Drużba.

— Tak, ciężko jest — powiedział. — Niestety, nic poradzisz. Teraz trzeba tak pracować, jak nas uczył Stalin. A Stalin dużo uczył spółdzielców, jak budować nowe życie. Starajmy się, aby nasza spółdzielnia była mocna, by pokazywała chłopom, jak słuszna jest droga, którą wskazał wsi towarzysz Stalin.

K. A.

Wiecznie żyć będzie

Na placu budowy Pałacu Kultury nie słychać nawoływań. Ludzie mają twarze skupione, czasem przejdzie dziewczyna o zapłakanych oczach.

Budowniczowie Pałacu wysłuchali bolesnej wieści już z rana, w świetlicy osiedla „Przyjaźń" na Jelonkach. Z głośników dobiegał głos Moskwy:

„Komitet Centralny Komunistycznej Partii Związku Radzieckiego, Rada Ministrów Związku Socjalistycznych Republik Radzieckich i Prezydium Rady Najwyższej ZSRR z uczuciem głębokiego bólu powiadamiają partię i wszystkich ludzi pracy Związku Radzieckiego..."

Nad placem budowy stoi codzienny dzień pracy. Ludzie mają twarze skupione i twarde.

— Wieczorem — mówi inż. Pielich — będziemy odwiedzać się nawzajem, chodzić po mieszkaniach, będziemy wspominać Stalina. W ciężkich chwilach dobrze być razem z towarzyszami...

Ramiona dźwigów poruszają się z powagą i nieomylnie. Praca na placu budowy trwa.

*

W wydziale mechanicznym Zakładów im. Kasprzaka głośnik nadaje komunikat. Potem minuta milczenia — śpiew Międzynarodówki.

Mówi stary ślusarz Henryk Rygiel, kierownik wydziału mechanicznego:

— Musimy być dziś bardziej czujni niż kiedykolwiek. Tak, jak uczył Stalin.

Mówi brygadzista młodzieżowej brygady spawaczy, Eugeniusz Orężak:

— Podejmujemy długofalowe zobowiązanie. Ponad 280 procent normy i żadnych przestojów. Trzeba lepiej pracować. Tak, jak uczył Stalin.

Mówi szlifierz Irena Michałowska:

— Pragnę wstąpić do partii. Mam 16-letniego syna, jest ZMP-owcem. Będę go wychowywała tak, aby nasza Ojczyzna miała z niego pociechę. Tak, jak uczył Stalin.

Mówi ślusarz Ferdynand Dąbrowski, były członek SDKPiL, były członek KPP:

— Póki klasy robotniczej, póty żyć będzie Stalin w naszych sercach, póty żyć będzie nauka Stalina.

*

Zebrania na uczelniach. Sala Kolumnowa Uniwersytetu Warszawskiego, Zakład Chemii na ul. Pasteura, Fizyki Doświadczalnej gmach na Hożej, Politechnika Warszawska. Młodzież słucha w milczeniu. Słowa komunikatu padają w ciszę:

„...5 marca o godz. 9 min. 50 wieczorem..."

Koleżanka Dajbug z III-go roku wydziału łączności na Politechnice rozumie:

— Towarzysz Stalin nie żyje, ale żyje Jego imię, żyje Jego nauka. Z tego źródła trzeba czerpać nieustannie. Musimy coraz lepiej i więcej się uczyć, coraz lepiej i wydajniej pracować. Tak nakazywał Stalin.

*

Cieśla Stanisław Gustyn z budowy grochowskiego osiedla mówi:

— Bez Stalina trudniej będzie pracować. Toteż trzeba zdwoić wysiłek. Nasza ojczyzna musi być silna.

*

„...Partia widzi jedno ze swych najważniejszych zadań w tym, aby wychowywać komunistów i wszystkich ludzi pracy w duchu wysokiej czujności politycznej, w duchu nieprzejednania i niezłomności w walce z wrogami wewnętrznymi i zewnętrznymi..."

— mówi partia Lenina-Stalina, niezłomna partia bolszewików.

Brygadzista szlifierzy Tadeusz Pokutycki z Fabryki Wyrobów Precyzyjnych im. Świerczewskiego rozumuje tak:

— Narody Związku Radzieckiego jeszcze bardziej skupiły się wokół partii komunistycznej. I my musimy w tych ciężkich chwilach skupić się wokół naszej partii i towarzysza Bieruta, musimy jeszcze bardziej wzmóc czujność, zabezpieczyć wszystkie odcinki, na które chciałby przeniknąć wróg.

Brygadzistka Irena Wistowska ma w oczach łzy, bo wie:

— Straciliśmy najlepszego przyjaciela naszego narodu.

Ale brygadzistka Wistowska wie również:

— Stalin i naród radziecki są jedną całością. Stalin odszedł od nas. Ale jest Jego idea. Ale jest wspaniały, potężny, niezwyciężony naród radziecki, wierny przyjaciel.

Dokumentując nierozerwalną więź łączącą nasz naród z narodami Kraju Rad załoga Fabryki Wyrobów Precyzyjnych im. Gen. K. Świerczewskiego podjęła ponad 400 zobowiązań indywidualnych i zespołowych.

Z. R.

SILNIEJSZE NIŻ ŚMIERĆ

Opuszczone do pół masztu flagi powiewają nad Żeraniem. A w dole Wisła szara, jak ból, który wzbiera i którego nie można oddać w żadnych słowach, bo wszystkie będą za ubogie, za małe. Taki ból może wyrazić w pełni jedynie milczenie.

Tego dnia — na Żeraniu mówiły maszyny. Ludzie — milczeli. Nie było na halach produkcyjnych codziennego gwaru rozmów.

*

Syrena dała sygnał. Na wielkiej hali narzędziowni FSO zaległa cisza, w której słychać było jedynie daleki gwizd lokomotyw. W ciszę padły twarde słowa:

„Przestało bić serce wodza ludzkości".

Henryk Wójcikiewicz szlifierz z narzędziowni mówił, że jest mu tak ciężko, jakby stracił najbliższego człowieka.

W najcięższych chwilach okupacji — powiedział Wójcikiewicz—*kiedy hitlerowskie hordy szły na Moskwę, Jego głos dodawał nam otuchy. Mówił wtedy: „i na naszej ulicy będzie święto".*

Słuchali robotnicy o poważnych, skupionych twarzach. Każdy z tych co tu przyszli, czuł to samo: Najbliższy Człowiek. Drogę losu każdego z tych robotników wytyczyły wielkie stalinowskie szlaki. Słuchali starzy, którzy pamiętają, jak wicher Października zburzył fundamenty starego porządku. Słuchali ci, dla których słońce przyszłości zapaliły piece Magnitogorska, i ci, którym wolność przyniosły salwy Stalingradu. Słuchali ci, niewiele starsi od Polski Ludowej, uczniowie, którzy właśnie dzięki Niemu o latach klęsk i nędzy dowiadują się tylko z książek.

*

Nie ma człowieka, nie ma piędzi ziemi polskiej, nie ma zakątka, który nie byłby związany z Jego imieniem. Każda garstka ziemi polskiej przesiąkła krwią żołnierzy Jego kraju. A szerokie, bujne życie naszej Ojczyzny — czyż to życie nie jest Jego najwspanialszym pomnikiem? Choćby tu, na hali Żerania wystarczy podejść do maszyn — żeby zobaczyć tabliczkę z napisem: Moskwa.

— *Dumni jesteśmy z naszej fabryki* — mówił Zygmunt Pawłowski, spawacz - brygadzista remontowni. — *Dumni jesteśmy z fabryki, która powstała dzięki Związkowi Radzieckiemu, dzięki Stalinowi.*

W ciszy słuchała załoga apelu. „Przestało bić serce wodza ludzkości". Przestało bić serce najbliższego każdemu z nich, każdemu z nas, każdemu z milionów ludzi Człowieka.

*

W tych dniach, kiedy czas odmierzały wstrząsające komunikaty z Kremla — ileż milionów ludzi oddałoby własne serca, żeby powstrzymać tę śmierć?

Śmierć okazała się silniejsza od ludzkiej mocy. Ale idea okazała się silniejsza od śmierci. Mówił na żerańskiej masówce grawer z wzorcowni, Władysław Bukowski.

— *Nie załamie nas ten wielki cios. Imię Stalina w tej naszej pracy będzie trwać. Imię Stalina będzie co dzień przy naszych warsztatach, przy maszynach i trwać będzie wiecznie. Z tym imieniem będziemy budować socjalizm i pokój na świecie.*

Odszedł największy człowiek stalinowskiej epoki — naszych czasów. Ale żyje i żyć będzie Jego imię — jak sztandar bojowy — obecny co dzień przy naszych warsztatach, w nas, w milionach, które podjęły ideę socjalizmu, żeby przekształcić świat.

Tak pojęli robotnicy Żerania słowa apelu KC i rządu do narodu:

„*Z imieniem Stalina, uzbrojeni w Jego naukę, łamiąc opór wrogów i zacieśniając więź braterstwa z narodami ZSRR kroczmy zwycięsko naprzód pod przewodem klasy robotniczej i jej partii do ugruntowania naszej niepodległości, pokoju i socjalizmu*".

*

Spokojnym, pełnym głębokiej ludzkiej mądrości wzrokiem spoglądał Stalin z portretu przeciętego kirem. A wezwanie do wzmożonej czujności, do jeszcze bardziej zaciętej pracy, które padło z ust spawacza Pawłowskiego, brzmiało jak uroczysta przysięga. Potem, w minutowej ciszy — niemal słychać było rytm myśli ludzkich, które wybuchły nagle z setek piersi słowami Międzynarodówki:

...Gdy Związek nasz bratni,
ogarnie ludzki ród...

Z. A.

Naród radziecki żegna swego ukochanego Wodza

(f) MOSKWA (PAP). Stolica Związku Radzieckiego Moskwa jest pogrążona w głębokiej żałobie. Na gmachach — opuszczone do pół masztu sztandary spowite kirem.

Od godz. 4 po południu 6 marca przez Salę Kolumnową Domu Związków w nie kończącym się pochodzie przesuwają się ludzie radzieccy. Mieszkańcy stolicy radzieckiej i delegaci z całego kraju przybyli, aby pożegnać swego genialnego Wodza, Przyjaciela i Nauczyciela, Przewodniczącego Rady Ministrów ZSRR i Sekretarza KC Komunistycznej Partii Związku Radzieckiego, Józefa Stalina.

Żyrandole osłonięte są czarną krepą, a kolumny Sali od dołu do góry pokryte aksamitem z herbami 16 Republik Związkowych.

W środku sali na wzniesieniu, wśród palm i żywych kwiatów śpi wiecznym snem Ten, którego wielkie imię będzie żyło po wsze czasy w sercach narodu radzieckiego i całej postępowej ludzkości.

Olbrzymi sztandar, na którym widnieją słowa bojowego hasła: „Proletariusze wszystkich krajów łączcie się!", jest spuszczony do połowy masztu.

U stóp trumny na czerwonych jedwabnych poduszkach — ordery, którymi Ojczyzna wyróżniła pełną chwały działalność współbojownika i genialnego kontynuatora dzieła Lenina.

W salach mnóstwo wieńców. Przy trumnie — olbrzymi wieniec z napisem: „Wodzowi i Nauczycielowi Partii Komunistycznej i narodu radzieckiego Józefowi Stalinowi — Komitet Centralny KPZR". Obok — wieńce od Prezydium Rady Najwyższej ZSRR, Rady Ministrów ZSRR, Moskiewskiego Obwodowego i Miejskiego Komitetu Partii Komunistycznej, od Komitetu Centralnego Komsomołu, od krewnych i najbliższych... W Sali Kolumnowej rozbrzmiewają tony muzyki żałobnej.

Przed trumną przechodzą weterani pracy i bohaterskich walk oraz młodzi budowniczowie komunizmu.

Delegacje za delegacjami wnoszą wieńce od załóg moskiewskich fabryk i zakładów pracy, od organizacji Partii Komunistycznej, od Armii Radzieckiej, od ludzi pracy bratnich Republik Związkowych.

Przy trumnie wartę honorową pełnią przywódcy Partii Komunistycznej i członkowie Rządu Radzieckiego, marszałkowie i generałowie Armii Radzieckiej oraz działacze partyjni i społeczni stolicy radzieckiej.

Do sali wchodzą wciąż nowe i nowe zastępy ludzi, których nie kończące się szeregi posuwają się wzdłuż ulic i placów Moskwy. Masy pracujące składają hołd wielkiemu Człowiekowi, który całe swe życie poświęcił dla dobra i szczęścia narodu.

Lud Moskwy przyrzeka poświęcić wszystkie swe siły dla triumfu idei stalinowskich

MOSKWA (PAP). W korespondencji z terenu moskiewskich zakładów hutniczych „Sierp i Młot" agencja TASS stwierdza, że robotnicy z niewymownym bólem dowiedzieli się o śmierci Stalina. Z imieniem Stalina łączą się w życiu hutników stołecznych, podobnie jak w życiu wszystkich ludzi radzieckich najdroższe, najpromienniejsze, najbardziej radosne wspomnienia.

Obecnie na gmachach fabrycznych widnieją flagi żałobne opuszczone do połowy masztu. Na placu zakładów „Sierp i Młot" stoi trybuna, a na niej spowity krepą portret Józefa Stalina. W tę stronę kierują się spojrzenia tysięcy ludzi zgromadzonych na placu.

Niech nasza stal przyczyni się do zwiększenia potęgi ojczyzny

Pierwszy przemawia majster Iwan Turtanow:

— Nie ma słów, którymi można byłoby zobrazować nasze wielkie nieszczęście. Dla nas wszystkich towarzysz Stalin jest drogi jak ojczyzna, drogi jak nasza partia! W pracy i w bojach ludzie radzieccy szli i zwyciężali z okrzykiem na ustach: „Za ojczyznę, za Stalina!" I dzisiaj powtarzają to zawołanie. Zespólmy ściślej nasze szeregi wokół Komunistycznej Partii Związku Radzieckiego i jej Komitetu Centralnego. Niech nasza stal przyczyni się do zwiększenia potęgi ojczyzny i do uczczenia świetlanej pamięci wielkiego wodza!

Na trybunę wchodzi brygadier jednego z oddziałów, G. Worobiewa.

My, matki — mówi Worobiewa — ślubujemy, że zachowamy świetlaną postać Geniusza całej ludzkości nie tylko w naszych sercach, lecz również w sercach naszych dzieci — przyszłych obywateli komunistycznego społeczeństwa.

To on, nasz Ojciec, wykształcił w nas najlepsze cechy charakteru człowieka radzieckiego — mówi komsomolec brygadier I. Karolkow. — Młodzi hutnicy moskiewscy polecili mi zakomunikować, że potroimy naszą energię. Przyrzekamy Ci, wielka partio Lenina-Stalina, że dla osiągnięcia naszego celu — komunizmu gotowi jesteśmy do wszelkich ofiar.

Uroczyście brzmią słowa pisma hutników moskiewskich do Komitetu Centralnego Komunistycznej Partii Związku Radzieckiego i do rządu ZSRR.

Towarzysz Stalin poświęcił wszystkie swe siły, wszystkie swe zdolności narodowi. Jego świetlana postać, Jego testament dla narodu radzieckiego i dla całej ludzkości zawarty w genialnej pracy „Ekonomiczne problemy socjalizmu w ZSRR" będzie dla nas zawsze natchnieniem w walce o komunizm.

Podobnie jak wszyscy ludzie radzieccy, hutnicy moskiewscy zachowują niezłomność ducha i czujność, walczyć będą jeszcze ofiarniej o przedterminowe wykonanie pięciolatki stalinowskiej.

Podejmują oni nowe dodatkowe zobowiązania, postanawiając wyprodukować w tym roku tysiące ton metalu ponad plan i zapewniają Komitet Centralny Komunistycznej Partii Związku Radzieckiego, Radę Ministrów ZSRR i Prezydium Rady Najwyższej ZSRR, że poświęcą wszystkie swe siły i zdolności dla triumfu wielkich idei stalinowskich.

Z nami jest potężna partia Lenina - Stalina — rozum, honor i sumienie naszej epoki

Uroczyste zebranie żałobne odbyło się również na terenie słynnych Moskiewskich Zakładów Samochodowych związanych z imieniem Wielkiego Stalina. Moskiewscy budowniczowie samochodów przechowują jak relikwię pisma z pozdrowieniami otrzymane od Józefa Stalina z okazji uruchomienia przedsiębiorstwa, w związku z pomocą udzieloną Armii Radzieckiej w latach Wielkiej Wojny Narodowej i wreszcie z okazji 25-lecia przedsiębiorstwa

Na zebranie żałobne przybyła wielotysięczna załoga. Przemawia m. in. elektromonter Bogomazow:

— Kontynuując nieśmiertelne dzieło Lenina, towarzysz Stalin poprowadził naród radziecki do epokowego zwycięstwa socjalizmu. Całe swe życie poświęcił nasz ukochany Wódz ofiarnej walce o szczęście ludzi pracy.

Przestało bić płomienne serce genialnego Wodza naszej partii i narodu — mówi majster Szewczenko. Trudno pogodzić się z tą myślą. Nie ma już wśród nas ukochanego Wodza, ale jest z nami nadal potężna bohaterska partia Lenina-Stalina — rozum, honor i sumienie naszej epoki.

Mówca wezwał całą załogę do jeszcze ściślejszego zespolenia się wokół partii i rządu radzieckiego, do spotęgowania wysiłków w walce o pokój i o zbudowanie komunizmu w ZSRR.

*

Podobne uroczystości odbyły się w przodującej fabryce obrabiarek „Czerwony Proletariusz", w zakładach „Dynamo", w kombinacie włókienniczym „Triechgornaja Manufaktura" i w licznych innych przedsiębiorstwach stołecznych.

Na wszystkich zebraniach żałobnych uchwalono pisma do Komitetu Centralnego KPZR, w których robotnicy Moskwy deklarują zdecydowaną wolę jeszcze większego skupienia się wokół leninowsko - stalinowskiego Komitetu Centralnego partii i rządu radzieckiego, zmobilizowania wszystkich sił w imię wielkiej sprawy budowy komunizmu w ZSRR, jeszcze energiczniejszej walki o przedterminowe wykonanie planu piątej pięciolatki stalinowskiej.

Pisarze radzieccy w hołdzie Wielkiemu Wodzowi

Akademia żałobna poświęcona pamięci Józefa Stalina odbyła się również w Związku Pisarzy Radzieckich.

Dzień dzisiejszy — oświadcza Mikołaj Tichonow — jest dniem ogólnonarodowej żałoby; zmarł nasz ukochany Wódz, Nauczyciel i Przyjaciel. Prowadził on narody całego świata w świetlaną przyszłość, prowadził ku szczęściu, prowadził zwycięsko przez wszystkie przeszkody.

Trudno znaleźć słowa dla wyrażenia całego bólu — mówi Aleksy Surkow. — Nad brzegami Moskwy i Newy, nad brzegami Jangtse, Morawy, Wisły i Cisy wieść o śmierci wielkiego Wodza przenikliwym bólem przeszyła serca ludzi. W ciągu 29 lat od chwili gdy opuścił nas Lenin, silne dłonie Józefa Stalina niosły czysty i niesplamiony sztandar Lenina drogą wielkich zwycięstw.

My, ludzie Kraju Rad, którzy mieliśmy największe szczęście żyć w tym samym czasie co towarzysz Stalin i pomagać Mu w miarę naszych sił — stwierdza Surkow — składamy dziś przysięgę: dochowamy wierności sprawie, w imię której Lenin i Stalin prowadzili nas w wielkie dni Października, dochowamy wierności Partii, którą Lenin i Stalin wykuli w ogniu walki, będziemy wierni swemu narodowi, jak był mu wierny do ostatniego tchnienia swego życia towarzysz Stalin.

Umarł człowiek, który był rozumem, sercem i sumieniem ludzkości — oświadczył w swym przemówieniu Ilja Erenburg.

Śmierć jego pogrążyła w głębokim bólu setki milionów ludzi na całym świecie.

Stalin wiódł zwycięsko nasze państwo, gdy szalały straszliwe burze, dał nam wiarę, dał siłę, pomógł rozbić wrogów ludzkości, pomógł obronić pokój, przekształcił nasz kraj w potężne mocarstwo.

Nie — woła Ilia Erenburg — taki człowiek nie może umrzeć! Żyje On w naszym narodzie, żyje w całej postępowej ludzkości. Będzie On zawsze z nami: z robotnikiem przy warsztacie, z kołchoźnikiem, z żołnierzem na rubieżach naszej ojczyzny, z pisarzem przy jego biurku.

Stalin żyje w sercach setek milionów ludzi.

Zabiera głos Aleksander Fadiejew. Mówi on, że w ciągu trzech dziesięcioleci po śmierci Lenina ludzie radzieccy rośli i rosną, myślą, walczą i pracują w duchu nauki Stalina.

Wielcy geniusze ludzkości, Lenin i Stalin, stworzyli Komunistyczną Partię Związku Radzieckiego. Ludzie Partii, jako przodująca siła narodu, ucieleśniają w najwyższym stopniu te cechy, które stały się cechami narodu radzieckiego. Są to ludzie, którzy jasno widzą cel, nie znają strachu w walce, łamią wszystkie przeszkody i trudności na drodze do celu. Są to ludzie bez reszty oddani narodowi, ludzie, którzy troszczą się o dobro narodu i kochają naród. W dniach wielkiej żałoby narodowej cały naród jeszcze bardziej zwiera swe szeregi wokół swej Partii Komunistycznej i wokół jej Komitetu Centralnego.

O głębokim bólu ludzi radzieckich, o tym, że gotowi są oni zmobilizować wszystkie swe siły i twórczą energię, by zbudować komunizm w ZSRR, mówili pisarz ukraiński Aleksander Korniejczuk, pisarz łotewski Vilis Lacis, pisarz dagestański Rasul Gamzatow i literatka moskiewska Anna Karawajewa.

Wiersze poświęcone pamięci Józefa Stalina odczytali Konstanty Simonow, Aleksander Twardowski, Lew Oszanin i inni poeci.

Uczestnicy akademii postanowili jednomyślnie wystosować pismo do Komitetu Centralnego Komunistycznej Partii Związku Radzieckiego, w którym stwierdzają m. in.:

„Wielki Stalin nazwał pisarzy „inżynierami duszy ludzkiej", uzbroił pisarzy w głębokie zrozumienie zadań sztuki socjalistycznej, uzbroił w metodę realizmu socjalistycznego.

Wierni nakazom Stalina, my, pisarze radzieccy, zapewniamy Partię Komunistyczną, jej Komitet Centralny i Rząd Radziecki, że nadal będziemy ze wszystkich sił służyć narodowi radzieckiemu, wielkiej sprawie budowy komunizmu".

Dni żałoby w Moskwie

(f) MOSKWA (PAP). Agencja TASS podaje: Z powodu zgonu przewodniczącego Rady Ministrów ZSRR i sekretarza Komitetu Centralnego Komunistycznej Partii Związku Radzieckiego Józefa Stalina Komitet Wykonawczy Rady Moskiewskiej ogłasza żałobę w Moskwie w dniach 6, 7, 8 i 9 marca br. i zawiadamia, że w dniach tych wszystkie przedstawienia teatralne i filmowe, koncerty oraz inne imprezy rozrywkowe zostają zawieszone.

KOMUNIKAT
o badaniu anatomo-patologicznym ciała J. W. Stalina

(f) MOSKWA (PAP). Agencja TASS ogłosiła następujący komunikat o badaniu anatomo-patologicznym ciała J. W. Stalina:

Badanie anatomo-patologiczne wykazało duże ognisko wylewu krwawego, znajdujące się w okolicy węzłów podkorowych lewej półkuli mózgu. Ten wylew krwi zniszczył ważne części mózgu i spowodował nieodwracalne zaburzenia oddychania i krwiobiegu. Poza wylewem krwi do mózgu stwierdzono znaczny przerost lewej komory serca, liczne wylewy krwawe w mięśniu sercowym, w błonie śluzowej żołądka i jelit, miażdżycowe zmiany naczyń, szczególnie silnie zaznaczone w tętnicach mózgu. Procesy te były skutkiem choroby nadciśnieniowej.

Wyniki badania anatomo-patologicznego w pełni potwierdzają rozpoznanie, postawione przez profesorów, leczących J. W. Stalina.

Dane badania anatomo-patologicznego wykazały nieodwracalny charakter choroby J. W. Stalina od chwili, gdy nastąpił wylew krwi do mózgu. Dlatego też podjęte energiczne zabiegi lecznicze nie mogły dać pozytywnego rezultatu i zapobiec fatalnemu wynikowi.

Minister ochrony zdrowia ZSRR
A. F. TRETIAKOW
Szef zarządu leczniczo-sanitarnego Kremla
I. I. KUPERIN
Prezes Akademii Nauk Medycznych ZSRR
prof. N. M. ANICZKOW
Rzeczywisty członek Akademii Nauk Medycznych ZSRR
prof. M. A. SKWORCOW
Członek-korespondent Akademii Nauk Medycznych ZSRR
prof. A. I. STRUKOW
Członek-korespondent Akademii Nauk Medycznych ZSRR
prof. S. A. MARDASZEW
Główny anatomo-patolog Ministerstwa Ochrony Zdrowia ZSRR
prof. B. I. MIGUNOW
Profesor A. W. RUSAKOW
Docent B. N. USKOW

Naród polski wyraża współczucie bratniemu narodowi radzieckiemu

Do Ministra Spraw Wojskowych ZSRR Marszałka Związku Radzieckiego A. Wasilewskiego

Do głębi wstrząśnięty tragiczną wieścią o śmierci Generalissimusa Stalina, zasyłam Wam w imieniu własnym, i w imieniu głęboko dotkniętych tą bolesną stratą żołnierzy Wojska Polskiego, wyrazy smutku i najgłębszego żalu.

Żałobą okryło się Wojsko Polskie. Wraz z całym narodem polskim, żołnierze Sił Zbrojnych Polskiej Rzeczypospolitej Ludowej łączą się z narodem radzieckim, z owianą chwałą wielkich zwycięstw Armią Radziecką w bólu po stracie Najdroższego Nauczyciela i Wodza całej postępowej ludzkości — Wielkiego Stalina.

Świetlaną pamięć Generalissimusa Stalina żołnierze Wojska Polskiego uczczą wzmożonym wysiłkiem, podniesieniem poziomu wyszkolenia w służbie Ojczyzny i światowego obozu pokoju, dalszym pogłębieniem braterstwa broni i idei z żołnierzami Armii Radzieckiej, Armii wychowanej i zwycięsko dowodzonej przez Towarzysza Stalina.

Wiceprezes Rady Ministrów
i Minister Obrony Narodowej
KONSTANTY ROKOSSOWSKI
Marszałek Polski

Do Ministra Spraw Zagranicznych ZSRR towarzysza Andrzeja Wyszyńskiego

Przejęty do głębi wiadomością o śmierci Przewodniczącego Rady Ministrów Związku Socjalistycznych Republik Radzieckich Generalissimusa Józefa Stalina przesyłam Wam, Towarzyszu Ministrze, wyrazy najgorętszego współczucia.

Wskazania wypływające z nauki Wielkiego Stalina będą i nadal gwiazdą przewodnią pokojowej polityki zagranicznej Polskiej Rzeczypospolitej Ludowej i dalszego zacieśniania więzów nierozerwalnej, wieczystej przyjaźni polsko-radzieckiej — gwarancji niepodległego bytu narodu polskiego.

Pamięć o Wielkim Przyjacielu Narodu Polskiego i ukochanym Wodzu całej postępowej ludzkości zagrzewać będzie wszystkie narody, w tej liczbie i naród polski, do jeszcze bardziej wytężonej i ofiarnej walki o pokój, o niepodległość narodów, o socjalizm.

Kierownik Ministerstwa Spraw Zagranicznych
MARIAN NASZKOWSKI
Podsekretarz Stanu

Do Przewodniczącego WCSPS towarzysza W. W. Kuzniecowa

Centralna Rada Związków Zawodowych w Polsce w imieniu polskich mas pracujących wstrząśniętych do głębi wiadomością o zgonie ukochanego Wodza i Nauczyciela wszystkich ludzi pracy, Największego Człowieka naszej epoki — Józefa Stalina łączy się z Wami w nieukojonym bólu i żałobie.

Polskie masy pracujące głęboko zachowują w swych sercach pamięć o tym, że swoje wyzwolenie narodowe i społeczne oraz utrwalenie niepodległości Ojczyzny zawdzięczają braterskiej pomocy narodów Związku Radzieckiego i geniuszowi Wielkiego Stalina.

Polskie masy pracujące, czcząc głęboko pamięć Towarzysza Stalina — największego Przyjaciela narodu polskiego — zewrą jeszcze silniej swe szeregi wokół Polskiej Zjednoczonej Partii Robotniczej i jej Przewodniczącego Towarzysza Bieruta, by w pokojowym budownictwie socjalistycznym, wcielając w życie nieśmiertelne idee i wskazania Wielkiego Stalina wzmacniać przyjaźń między narodami, potęgować siły światowego obozu pokoju i socjalizmu, na czele którego stoi Związek Radziecki, prowadzony przez zwycięską Partię Lenina-Stalina.

Przewodniczący
Centralnej Rady Związków Zawodowych
WIKTOR KŁOSIEWICZ

Do Akademii Nauk ZSRR

Zgon Towarzysza Stalina — wielkiego budowniczego socjalizmu i genialnego uczonego, odczuwamy niezmiernie boleśnie. W tych dniach, gdy spadło na całą postępową ludzkość to wielkie nieszczęście pragniemy zapewnić Was, drodzy przyjaciele, że naukowcy polscy nigdy nie zejdą z drogi, którą wytyczył nauce Towarzysz Stalin, drogi służenia sprawiedliwości, pokojowi i Ojczyźnie, drogi prowadzącej do szczęścia ludzkości przez budownictwo socjalizmu.

Na zawsze wierni pozostaniemy sprawie komunizmu i braterstwu naszych narodów.

Prezes
Polskiej Akademii Nauk
J. DEMBOWSKI

Do Antyfaszystowskiego Komitetu Kobiet Radzieckich

W imieniu milionów kobiet polskich, głęboko wstrząśniętych nieszczęściem, jakie spotkało naród radziecki i całą postępową ludzkość łączymy się z Wami, drogie siostry i przyjaciółki, w głębokim bólu z powodu zgonu genialnego Wodza i Nauczyciela mas pracujących całego świata, nieugiętego Chorążego Pokoju — Józefa Stalina.

W tych ciężkich chwilach pragniemy Was zapewnić, drogie siostry, że kobiety polskie wytężą wszystkie swe siły w walce o pokój i socjalizm, w walce o realizację nieśmiertelnych idei Wielkiego Stalina.

Przewodnicząca Zarządu Głównego
Ligi Kobiet
ALICJA MUSIAŁOWA

Do KC Wszechzwiązkowego Leninowskiego Komunistycznego Związku Młodzieży

Młodzież polska wstrząśnięta do głębi śmiercią Towarzysza Józefa Wissarionowicza Stalina łączy się z Wami w wielkim bólu i żałobie.

Towarzysz Józef Wissarionowicz Stalin, genialny kontynuator nauki Marksa-Engelsa-Lenina, budowniczy pierwszego na świecie państwa socjalistycznego poświęcił swe płomienne życie walce o wyzwolenie ludzkości i wskazał jej drogę do zwycięstwa komunizmu.

Imię Stalina żyje i żyć będzie na wieki w sercach naszej młodzieży jako symbol ofiarnego, bezprzykładnego i całkowitego oddania najszlachetniejszej sprawie walki z wyzyskiem, ciemnotą i wstecznictwem, walki o szczęście całej ludzkości.

Młodzież polska zawdzięcza Towarzyszowi Stalinowi — twórcy i organizatorowi zwycięstw narodów radzieckich, ukochanemu przyjacielowi narodu polskiego wyzwolenie swojej Ojczyzny, swe wolne i szczęśliwe życie.

Postać Towarzysza Józefa Stalina pozostanie dla nas na zawsze symbolem niewzruszonej wieczystej przyjaźni Narodu Polskiego z Narodami Związku Radzieckiego.

Natchniona nieśmiertelną ideą Wielkiego Stalina młodzież polska jednocząc się wokół Polskiej Zjednoczonej Partii Robotniczej przewodniczki narodu, kierowanej przez wiernego ucznia Stalina — Towarzysza Bolesława Bieruta, podwoi swe wysiłki w walce o rozkwit naszej Ojczyzny, o braterstwo i jedność całego obozu pokoju skupionego wokół wielkiego Związku Radzieckiego, o zwycięstwo socjalizmu w świecie.

ZARZĄD GŁÓWNY
ZWIĄZKU MŁODZIEŻY POLSKIEJ

Do Wszechzwiązkowego Towarzystwa Łączności Kulturalnej z Zagranicą

Głęboko wstrząśnięci i zasmuceni śmiercią Wielkiego Wodza Narodu radzieckiego i mas pracujących całego świata, wielkiego przyjaciela narodu polskiego Józefa Wissarionowicza Stalina wspólnie z Wami boleśnie przeżywamy ciężką stratę poniesioną przez Naród Radziecki i całą postępową ludzkość.

Postępując śladami Wielkiego Stalina jeszcze ściślej zewrzemy nasze szeregi, wzmacniać będziemy nierozerwalną przyjaźń naszych narodów i walczyć o zbudowanie socjalizmu i wielkiego dzieła pokoju na całym świecie.

ZARZĄD GŁÓWNY
TOWARZYSTWA PRZYJAŹNI
POLSKO-RADZIECKIEJ

Do KC Komunistycznej Partii Związku Radzieckiego

W imieniu chłopów, zorganizowanych w Zjednoczonym Stronnictwie Ludowym przesyłamy Wam, drodzy przyjaciele, wyrazy głębokiego współczucia z powodu śmierci Wielkiego Wodza i Nauczyciela całej postępowej ludzkości — Józefa Stalina.

Każdy pracujący chłop w Polsce wie, że to Józef Stalin wyrwał nasz kraj ze straszliwego niebezpieczeństwa hitlerowskiej zagłady.

Związkowi Radzieckiemu zawdzięczamy wyzwolenie narodowe i społeczne i zjednoczenie ziem polskich w ich piastowskich granicach.

Masy pracującego chłopstwa polskiego strzec będą jak źrenicy oka wieczystego sojuszu polsko-radzieckiego, ostoi wolności, bezpieczeństwa i niepodległości Polski.

Nauka i dzieło Stalina jest i będzie pochodnią rozjaśniającą chłopskim masom pracującym całego świata drogę do pełnego wyzwolenia z wiekowej krzywdy.

Zjednoczone Stronnictwo Ludowe będzie nieugięcie walczyć przy boku Polskiej Zjednoczonej Partii Robotniczej o pełne zwycięstwo najszlachetniejszych idei ludzkości, których symbolem jest nieśmiertelne imię STALINA.

W imieniu Naczelnego Komitetu Wykonawczego
Zjednoczonego Stronnictwa Ludowego
STEFAN IGNAR
ALEKSANDER JUSZKIEWICZ

Do Ambasadora ZSRR w Warszawie A. A. Sobolewa

Łączymy się w głębokim żalu z całym narodem radzieckim, dotknięci ogromem straty, jaką poniosła cała postępowa ludzkość z powodu zgonu największego Człowieka naszych czasów Józefa Stalina — wypróbowanego Przyjaciela narodu polskiego.

Głęboko i boleśnie odczuwają ten wielki cios polscy chłopi pracujący, wyzwoleni z niewoli faszystowskiej i obszarniczego jarzma, dzięki Wielkiemu Stalinowi.

Zjednoczeni z całym narodem we Froncie Narodowym, wierni naszej Partii i władzy ludowej — codzienną twórczą i ofiarną pracą pogłębiać i zacieśniać będziemy przyjaźń między naszym narodem i narodami Związku Radzieckiego, wzmacniać będziemy siłę naszego Ludowego Państwa i siłę Obozu Pokoju, któremu przewodziło i przewodzić będzie Imię Wielkiego Stalina.

W imieniu polskich chłopów pracujących
ZARZĄD GŁÓWNY
ZWIĄZKU SAMOPOMOCY CHŁOPSKIEJ

Rozkaz ministra Obrony Narodowej marszałka Rokossowskiego

ROZKAZ MINISTRA OBRONY NARODOWEJ NR 10

Szeregowcy i Marynarze! Podoficerowie i Oficerowie! Generałowie i Admirałowie!

Całą postępową ludzkość spotkało wielkie nieszczęście. Dnia 5 marca br. zmarł Największy Człowiek naszej epoki, wierny przyjaciel i obrońca wszystkich ludzi pracy na całym świecie, nieugięty bojownik o przyszłość narodów, kontynuator nieśmiertelnego dzieła Marksa-Engelsa-Lenina, Wódz światowego obozu pokoju — **Józef STALIN.**

Przez całe swoje życie Józef Stalin, od młodych lat, aż do ostatniego tchnienia, wszystkie swe siły oddawał walce o szczęście prostego człowieka, o lepsze życie dla setek milionów ludzi pracy wyzyskiwanych przez obszarników i kapitalistów, o wolność wszystkich gnębionych i uciskanych ludów.

Przez wiele lat Józef Stalin, który wraz z Leninem kierował Wielką Rewolucją Październikową, prowadził narody radzieckie od zwycięstwa do zwycięstwa. Z imieniem Stalina związane są wszystkie historyczne osiągnięcia Kraju Zwycięskiego Socjalizmu: wiekopomne zwycięstwo nad faszyzmem w drugiej wojnie światowej, wspaniałe budowle wieszczące światu początek nowej ery — ery komunizmu.

Z imieniem Stalina szli w bój żołnierze ckrytej chwałą Armii Radzieckiej. Z imieniem Stalina w sercu walczą dzisiaj wszyscy uciskani i ujarzmieni, wszyscy bojownicy o nowe życie — o pokój i socjalizm.

Wielkiemu Stalinowi naród polski zawdzięcza swoje wyzwolenie z faszystowskiej okupacji, odzyskanie prastarych ziem polskich z granicą na Odrze i Nysie i możność budowania pięknego, szczęśliwego jutra.

Śmierć Generalissimusa Józefa Stalina jest bolesnym ciosem dla naszego narodu, dla żołnierzy Wojska Polskiego. Dzięki osobistej pomocy Generalissimusa Stalina powstała nasza Ludowa Armia. Jemu, Jego ojcowskiej opiece, Jego genialnym naukom i wskazaniom żołnierze Wojska Polskiego zawdzięczają zwycięstwo w walce o wolność i niepodległość naszej Ojczyzny — Polski Ludowej osiągnięte u boku swoich braci — żołnierzy Armii Radzieckiej. To On dawał nam natchnienie do walki, to On dodawał nam sił, to On pomógł nam odnieść historyczne zwycięstwo.

Szeregowcy i Marynarze! Podoficerowie i Oficerowie! Generałowie i Admirałowie!

Wojsko Polskie w ciężkich dniach żałoby po śmierci naszego Wielkiego Przyjaciela i Wodza całej postępowej ludzkości jeszcze ciaśniej zewrze swoje szeregi i mocniej skupi się wokół kierowniczej siły narodu polskiego, Polskiej Zjednoczonej Partii Robotniczej, wokół Rządu Polskiej Rzeczypospolitej Ludowej, wokół wiernego ucznia Towarzysza Stalina, Wielkiego Budowniczego Polski Ludowej — Bolesława Bieruta. Wojsko Polskie jeszcze bardziej pogłębi nierozerwalne braterstwo z żołnierzami niezwyciężonej Armii Radzieckiej, Armii Lenina - Stalina.

Niechaj ofiarna i sumienna służba w szeregach Wojska Polskiego, dalsze umacnianie siły i gotowości obronnej naszej Ojczyzny, wzmożona czujność wobec zakusów wroga będą hołdem jaki składamy nieśmiertelnej pamięci Wielkiego Stalina.

Wielkie idee Marksa-Engelsa-Lenina-Stalina żyć będą zawsze w naszych sercach i prowadzić do dalszych zwycięstw w walce o pokój i socjalizm, w walce w służbie Ojczyzny.

Minister Obrony Narodowej
KONSTANTY ROKOSSOWSKI
Marszałek Polski

Warszawa, dnia 6 marca 1953 r.

1470 nowych spółdzielni produkcyjnych powstało w styczniu i w lutym

(f) W okresie ostatnich 2 miesięcy br. — w czasie przygotowań do Krajowego Zjazdu Spółdzielczości Produkcyjnej, podczas trwania obrad Zjazdu i po jego zakończeniu — rozwój ruchu spółdzielczości produkcyjnej w całym kraju znacznie przybrał na sile. Wyrazem tego jest fakt, że w styczniu i w lutym br. mało i średniorolni chłopi zorganizowali ponad 1470 nowych spółdzielni produkcyjnych, z czego ok. 1.120 powstało w lutym.

Dzięki temu ogólna liczba spółdzielni na dzień 1 marca br. przekroczyła 6.330. W tym czasie istniało w kraju 1011 rolniczych zrzeszeń spółdzielczych (typ Ib), 1253 rolnicze spółdzielnie wytwórcze (typ II), 3737 rolniczych zespołów spółdzielczych (typ III) oraz ponad 330 zrzeszeń uprawy ziemi (typ I).

W spółdzielniach tych znajduje się łącznie ponad 130 tys. gospodarstw chłopskich.

Jeżeli chodzi o rozwój ruchu spółdzielczego w poszczególnych województwach, to w ostatnich dwóch miesiącach najwięcej spółdzielni zorganizowali mało i średniorolni chłopi województw: bydgoskiego — 125 nowych spółdzielni, poznańskiego — 148, lubelskiego — 217, olsztyńskiego — 101, szczecińskiego — 131 i wrocławskiego — 134.

Poważnie wzrosła również liczba spółdzielni produkcyjnych w innych województwach. Np. w woj. krakowskim powstało w styczniu i lutym 96 nowych gospodarstw zespołowych, a w woj. kieleckim — 63.

W wielu dalszych gromadach intensywne prace nad zorganizowaniem spółdzielni prowadzą komitety założycielskie, których liczba szybko wzrasta, podobnie jak i liczba grup inicjatorskich.

Jednocześnie z powstawaniem nowych spółdzielni — we wsiach, w których istnieją już gospodarstwa zespołowe, do zespołów wstąpiło w tym czasie wielu nowych członków. (PAP)

Chłopi na Wybrzeżu rozpoczęli prace polowe

(f) Korzystając z ciepłej i sprzyjającej pogody w kilku powiatach woj. gdańskiego rolnicy przystąpili do pierwszych orek i prac polowych.

W pow. starogardzkim pierwsi przystąpili do prac rolnych członkowie spółdzielni produkcyjnych Krąg i Wysoka. Mieszkańcy gromady Krąg w roku bież. po raz pierwszy przeprowadzają siewy zespołowo. Prace wiosenne rozpoczęli również rolnicy na terenie powiatu tczewskiego, a mianowicie w gminie Pelplin. I tutaj również jedni z pierwszych, po należytym przygotowaniu się do wiosennej kampanii siewnej, rozpoczęli orki członkowie spółdzielni produkcyjnej w Lichnowych. W pow. kościerskim do tegorocznej bitwy o wysoki urodzaj przystąpiły gromady Gostomek i Pociec. Tego samego dnia członkowie spółdzielni produkcyjnej w gromadzie Góra zaczęli włókowanie gleby. Trwają także prace wiosenne w PGR Stare Polaszki w zespole Bączek.

Do prac rolnych przystąpili poza tym w woj. gdańskim członkowie spółdzielni produkcyjnych oraz chłopi indywidualni w powiatach kartuskim i lęborskim. (PAP)

Narada budowniczych wielkich pieców huty im. Bolesława Bieruta

W hucie im. Bolesława Bieruta w Częstochowie ruszy niebawem dalszy potężny obiekt produkcyjny — wielkie piece.

Budowniczowie huty im. Bolesława Bieruta mają za sobą szereg poważnych osiągnięć.

Ostatnio na terenie budowy wielkich pieców odbyła się narada z udziałem szerokiego aktywu partyjno-społecznego i technicznego. Na naradzie tej omówiono najważniejsze zagadnienia związane z realizacją planów i przeanalizowano możliwości dalszego przyspieszenia tempa prac budowlano-montażowych w rejonie wielkich pieców.

Poważne możliwości zwiększenia wydajności pracy kryją się w pełniejszym niż dotąd wykorzystaniu sprzętu mechanicznego.

W czasie narady ustalono na wniosek organizacji partyjnej, że w celu podniesienia stopnia wykorzystania sprzętu do obsługi maszyn i urządzeń skierowani zostaną najofiarniejsi pracownicy partyjni i bezpartyjni. Zwołana też zostanie narada operatorów sprzętu z udziałem pracowników Zjednoczenia Robót Zmechanizowanych i bazy sprzętu.

Podczas dyskusji wielu aktywistów partyjnych i związkowych mówiło także o konieczności podniesienia dyscypliny pracy wśród zatrudnionych na budowie postanawiając rozszerzyć pracę uświadamiająco - wychowawczą. Ażeby zabezpieczyć punktualność przybywania pracowników z okolic Częstochowy i z miasta, uczestnicy narady postanowili zwrócić się do MRN o usprawnienie ruchu autobusów na liniach dowożących robotników na budowę.

Podczas narady przeanalizowano również pracę dozoru średniego i kierownictwa odcinków (PAP)

Przesunięcie terminu zjazdu służby weterynaryjnej

(f) Ministerstwo Rolnictwa zawiadamia służbę weterynaryjną, że Krajowy Zjazd zostaje przesunięty z dnia 9 i 10 na 13 i 14 marca br.

Początek obrad dnia 13, tj. w piątek o godzinie 9-ej rano.

Miejsce obrad i porządek bez zmian. (PAP)

Delegat Czechosłowacji wybrany przewodniczącym Europejskiej Komisji Gospodarczej ONZ

(f) GENEWA (PAP). Dnia 3 bm. rozpoczęły się tu obrady Europejskiej Komisji Gospodarczej ONZ. Na przedpołudniowym posiedzeniu dnia 4 bm. dokonano wyboru przewodniczącego Prezydium Komisji. Delegat radziecki A. Arutunian zgłosił kandydaturę przedstawiciela Czechosłowacji, Ulricha. Przedstawiciel Anglii, zastępca parlamentarny ministra spraw zagranicznych, Reading, poparł ten wniosek. Mimo sprzeciwu delegatów USA, Jugosławii i Turcji, wniosek radziecki został przyjęty i przedstawiciel Czechosłowacji został wybrany przewodniczącym Europejskiej Komisji Gospodarczej ONZ na rok 1953.

Amerykańscy agresorzy nadal używają gazów trujących w Korei

(f) PEKIN (PAP). Agencja Nowych Chin donosi, że w ciągu stycznia i lutego br. agresorzy amerykańscy zastosowali kilkakrotnie gazy trujące na froncie koreańskim.

25 stycznia br. w rejonie na północny wschód od Czorwonu artyleria amerykańska ostrzelała dwukrotnie pozycje wojsk ludowych pociskami z gazami trującymi. W dniu 31 stycznia na tym samym odcinku frontu agresorzy amerykańscy użyli ponownie pocisków z gazami trującymi.

5 lutego br. artyleria nieprzyjacielska ostrzelała pociskami z gazami trującymi pozycje wojsk ludowych w rejonie na południe od Sangniongu. W dniu 18 lutego agresorzy amerykańscy ostrzelali stanowiska wojsk ludowych pociskami z gazami trującymi w rejonie na północny zachód od Jongczonu.

Dalsze prowokacje Amerykanów w strefie rokowań w Panmundżonie

(f) PEKIN (PAP). — Jak donosi agencja Nowych Chin, starszy oficer łącznikowy delegacji koreańsko - chińskiej wystosował do delegacji amerykańskiej stanowczy protest przeciwko ostrzelaniu przez żołnierzy amerykańskich w nocy z 2 na 3 marca br. strefy rokowań w Panmundżonie.

Należy przypomnieć, że w dniu 10 lutego oddział amerykański wtargnął do strefy rokowań w Panmundżonie i podpalił dom. 12 lutego br. żołnierze amerykańscy zranili w strefie rokowań jednego z funkcjonariuszy policji koreańsko - chińskiej.

Agencja Nowych Chin podkreśla, że strona amerykańska odmawia wszelkich wyjaśnień na temat tych incydentów i dopuszcza się wciąż nowych prowokacji. Prowokacje te mają niewątpliwie na celu całkowite storpedowanie rokowań w sprawie rozejmu w Korei.

W ciągu 4 dni Amerykanie zamordowali lub ranili 15 jeńców koreańskich i chińskich

(f) PEKIN (PAP). Agencja Nowych Chin donosi z Kaesongu:

W okresie od 28 lutego do 3 marca br. Amerykanie — według ich własnych doniesień, zamordowali lub ranili dalszych 15 jeńców koreańskich i chińskich.

Masy pracujące całego świata studiują genialne dzieła Stalina

(f) MOSKWA (PAP). Miliony ludzi radzieckich z ogromnym zainteresowaniem studiują genialne dzieło Stalina „Ekonomiczne problemy socjalizmu w ZSRR" oraz uchwały XIX Zjazdu Komunistycznej Partii Związku Radzieckiego.

W każdym mieście, osiedlu, wsi masy pracujące słuchają odczytów i referatów o dziele Stalina i uchwałach XIX Zjazdu Partii.

Na sesjach i konferencjach naukowych uczeni radzieccy omawiają problemy naukowe w nowym ujęciu — w świetle pracy Stalina i nakreślają drogi dalszego rozwoju nauki radzieckiej. W Moskiewskim Uniwersytecie Państwowym zakończyła się sesja naukowa, poświęcona pracy Stalina „Ekonomiczne problemy socjalizmu w ZSRR" i uchwałom XIX Zjazdu KPZR. Ponad 50 referatów naukowych wygłoszono we Lwowie na konferencji teoretycznej pracowników naukowych lwowskiej filii Akademii Nauk Ukraińskiej SRR.

BUKARESZT (PAP). Dzieła Stalina ukazują się w Rumuńskiej Republice Ludowej w setkach tysięcy egzemplarzy. Niedawno ukazał się 13 tom zbioru dzieł Stalina w języku rumuńskim.

Genialna praca Stalina „Ekonomiczne problemy socjalizmu w ZSRR" ukazała się w łącznym nakładzie 200 tysięcy egzemplarzy, a historyczne przemówienie Stalina na XIX Zjeździe KPZR w 560 tysiącach egzemplarzy. W końcu 1952 r. w stutysięcznym nakładzie ukazało się trzecie wydanie „Zagadnień leninizmu" w języku rumuńskim.

MOSKWA (PAP). Agencja TASS podaje: Komuniści — członkowie komunistycznych i robotniczych partii, szerokie rzesze mas pracujących i postępowej inteligencji wielu krajów z ogromnym zainteresowaniem studiują genialną pracę Józefa Stalina „Ekonomiczne problemy socjalizmu w ZSRR".

We Francji pracę Stalina wydano i rozpowszechniono w setkach tysięcy egzemplarzy. Dziesiątki artykułów, popularyzujących pracę Stalina, opublikowano we francuskiej prasie postępowej. Liczne listy, napływające do organizacji Komunistycznej Partii Francji w wielu departamentach świadczą o zainteresowaniu mas pracujących Francji historycznym dziełem Stalina.

Komuniści francuscy studiują systematycznie dzieło Stalina w szkołach partyjnych, na specjalnie zorganizowanych kursach, a wielu członków — także indywidualnie. Dzieło Stalina studiują również aktyw i członkowie wielu organizacji postępowych, wielu robotników - socjalistów i robotnicy bezpartyjni.

Komuniści belgijscy oraz szerokie koła postępowe narodu belgijskiego przyswajają sobie genialne dzieło Stalina. Biuro Polityczne Belgijskiej Partii Komunistycznej powzięło uchwałę o zorganizowaniu studiów nad dziełem Stalina „Ekonomiczne problemy socjalizmu w ZSRR" i dokumentami XIX Zjazdu KPZR dla wszystkich komunistów Belgii.

W Rzymie odbyła się niedawno konferencja teoretyczna, poświęcona pracy Stalina „Ekonomiczne problemy socjalizmu w ZSRR". W obradach konferencji wzięli udział aktywiści Komunistycznej Partii Włoch, przedstawiciele inteligencji, działacze różnych organizacji społecznych.

(f) MOSKWA (PAP). Dziennik „Prawda" zamieścił artykuł A. Kożina, który przytacza i komentuje wypowiedzi prostych ludzi w Japonii o Związku Radzieckim i o Józefie Stalinie.

Światło mądrości stalinowskiej — stwierdza Kożin — przenika coraz głębiej w szerokie warstwy narodu japońskiego. Późno wieczorem, kiedy ludzie pracy po długich godzinach nieludzkiego wysiłku korzystają z krótkiego odpoczynku, wielu spośród nich zaszywa się w wolny kąt nędznej lepianki i otwiera czerwone tomiki dzieł Stalina. W samym tylko ub. r. wydano w Japonii następujące prace J. Stalina: „Zagadnienia leninizmu", „O Wielkiej Wojnie Narodowej Związku Radzieckiego", „Ekonomiczne problemy socjalizmu w ZSRR", równocześnie przystąpiono do opublikowania zbiorowego wydania dzieł Stalina.

Charakterystyczny jest następujący fakt: praca Józefa Stalina pt. „Ekonomiczne problemy socjalizmu w ZSRR" została w Tokio wydana w dwa tygodnie po jej ukazaniu się w Moskwie. W ciągu 2 dni cały pierwszy nakład został wyczerpany. Praca Stalina wywołała olbrzymie wrażenie wśród wszystkich warstw ludności japońskiej. Gorąco dyskutowano nad nią na uniwersytetach, w stowarzyszeniach naukowych i w domach robotniczych.

W ZSRR i krajach demokracji ludowej kobiety stały się pełnoprawnymi budowniczymi nowego życia

Przed Międzynarodowym Dniem Kobiet

(f) MOSKWA (PAP). Miliony kobiet radzieckich ramię w ramię z mężczyznami realizują piątą pięciolatkę stalinowską, biorą czynny udział w budowie społeczeństwa komunistycznego.

Na wielkiej budowli stalinowskiej nad Amu-Darią, podobnie jak i na innych budowlach komunizmu odpowiedzialne prace wykonują kobiety.

Dużym szacunkiem cieszy się maszynistka koparki — Antonina Szmatczenko, uczestniczka budowy kanału Wołga-Don im. W. Lenina. Swe bogate doświadczenia w pracy wykorzystuje ona obecnie przy budowie kanału Tahia-Tasz. Zespół, w którym pracuje Szmatczenko stale zajmuje czołowe miejsce we współzawodnictwie socjalistycznym, przekraczając 1,5 — 2 razy zadania produkcyjne.

Jednym z najlepszych elektrospawaczy jest tu Barbara Kruglik. Dotychczas żaden spawacz nie zdołał jej prześcignąć w tempie pracy. Wykonuje ona 300 proc. normy.

Natalia Czeczina, geolog, uczestniczka ekspedycji inżynieryjno-geologicznej zebrała obszerny materiał, który wykorzystuje się przy opracowaniu projektu jednego z odcinków Głównego Kanału Turkmeńskiego.

PRAGA (PAP). Jedną trzecią wszystkich zatrudnionych w przemyśle czechosłowackim stanowią kobiety. Dużą rolę w życiu gospodarczym odgrywają również kobiety wiejskie. Na wsi czechosłowackiej można często spotkać kobietę agronoma, zootechnika, traktorzystę, kombajnera. Chłopki stanowią 55 procent zatrudnionych w rolnictwie.

Kraj liczy 110 tysięcy nauczycielek, zaś na polu ochrony zdrowia pracuje przeszło 40 tysięcy kobiet.

37 kobiet wybrano do Zgromadzenia Narodowego, 36 tys. — do terenowych komitetów narodowych.

BUDAPESZT (PAP). O czynnym udziale kobiet węgierskich w życiu kraju świadczy fakt, że w jednym tylko r. 1952 blisko 400 kobiet odznaczono orderami i medalami za wybitne sukcesy w pracy, w dziedzinie przemysłu, rolnictwa, nauki, sztuki i sportu.

TIRANA (PAP). Władza ludowa wyzwoliła kobietę albańską z wielowiekowej niewoli, otwierając przed nią drogę do wszystkich dziedzin życia politycznego, gospodarczego i kulturalnego.

O aktywnym udziale kobiet w życiu politycznym i społecznym Albanii świadczy fakt, że 17 kobiet wybrano na deputowane do Zgromadzenia Narodowego, około 2 tysięcy — do rad narodowych i blisko 400 — na ławników sądu.

W okresie władzy ludowej 110 tys. kobiet nauczyło się pisać i czytać.

Kierując się naukami Stalina — FPK prowadzi naród francuski do walki o niepodległość i demokrację

Referat J. Duclos na Krajowej Konferencji FPK

(f) PARYŻ (PAP). Jak już donosiliśmy, 5 bm. rozpoczęła się w Gennevilliers Krajowa Konferencja Francuskiej Partii Komunistycznej.

Do prezydium konferencji wybrano Jacques Duclosa, A. Lecoeura, M. Cachina, E. Fajona, F. Billoux i pozostałych członków Biura Politycznego FPK. Salę konferencji zdobią wielkie portrety Marksa, Engelsa, Lenina i Stalina. Na sali widnieje wielki napis: „Pokój, walka o pokój — oto główne zadania".

Na pierwszym posiedzeniu przewodniczył Marcel Cachin, który, otwierając konferencję, wygłosił słowo wstępne. W przemówieniu swym Cachin podkreślił wielkość Józefa Stalina jako wodza i nauczyciela całej postępowej ludzkości.

Po ukonstytuowaniu się poszczególnych komisji konferencji Jacques Duclos wygłosił wielki referat pt.: „Walka Francuskiej Partii Komunistycznej jako awangardy klasy robotniczej i mas ludowych o przywrócenie niezawisłości narodowej i zachowanie pokoju, w obronie swobód demokratycznych, o zlikwidowanie spisku reakcji, o zadośćuczynienie żądaniom robotników i ludu, o niezależną politykę zgodnie z wolą narodu francuskiego".

Po zanalizowaniu sytuacji międzynarodowej Duclos omówił walkę narodu francuskiego przeciwko ratyfikacji układów wojennych z Bonn i Paryża, walkę przeciwko wskrzeszaniu Wehrmachtu i przeciwko rehabilitacji hitlerowskich generałów - odwetowców. Podkreślił on konieczność pokojowego rozwiązania problemu niemieckiego w duchu wskazanym w uchwałach Kongresu Narodów w Obronie Pokoju.

Mówca scharakteryzował liczne przejawy walki mas w obronie pokoju i uwypuklił rolę Francuskiej Partii Komunistycznej, klasy robotniczej i chłopstwa w akcji obrony pokoju.

Mówiąc o spisku reakcji przeciwko swobodom demokratycznych, Duclos podkreślił konieczność umocnienia jedności działania wszystkich ludzi pracy w walce o zachowanie tych swobód.

Duclos w referacie swym stwierdził również, że rolnictwo francuskie znajduje się w wyjątkowo ciężkiej sytuacji. Wykazał on dalej możność i konieczność walki o zadośćuczynienie postulatom mas pracujących. Oświadczył on, że klasa robotnicza i cały naród francuski przejawiają z każdym dniem coraz wyraźniejsze dążenie do zasadniczej zmiany obecnej fatalnej polityki podporządkowania Francji interesom magnatów dolarowych.

W ostatniej części referatu omówił Duclos zadania Francuskiej Partii Komunistycznej w walce mas pracujących o swe wyzwolenie. Poruszył on również sprawę przygotowań do wyborów komunalnych we Francji. Duclos podkreślił konieczność rozwijania krytyki i samokrytyki w szeregach partii, podniesienia poziomu ideologicznego jej członków.

Duclos podkreślił, że z walki z antypartyjną działalnością Marty i Tillona Francuska Partia Komunistyczna wyszła jeszcze bardziej zahartowana, zwarta, bardziej czujna i bardziej zdolna do wykonania zadań partii klasy robotniczej.

W zakończeniu Duclos oświadczył:

Wraz z klasą robotniczą, ściśle zespoloną ze swą partią, i przyciągając do walki jak najszersze masy narodu, — zdołamy obronić swobody burżuazyjno - demokratyczne, tak jak nas uczył towarzysz Stalin, i będziemy mogli zlikwidować spisek. Partia nasza musi skupić wokół siebie potężny, jednolity front walki o przywrócenie niezawisłości narodowej, walki w obronie pokoju. Zdoła ona w ten sposób zorganizować walkę klasy robotniczej, by obronić swobody demokratyczne i zlikwidować spisek, by zapewnić zaspokojenie postulatów robotników i całego narodu. Celem tej walki jest doprowadzenie do zmiany polityki zagranicznej, zgodnie z wolą całego narodu francuskiego.

Walki w Korei

(f) PEKIN (PAP). Dowództwo naczelne Koreańskiej Armii Ludowej w komunikacie z dnia 6 bm. donosi, że oddziały armii ludowej i chińskich ochotników ludowych prowadziły w ciągu ubiegłej doby w rejonie Kymhwa i Kwanderi zacięte walki z nacierającymi interwentami amerykańsko - angielskimi i wojskami lisynmanowskimi. Nieprzyjaciel w sile do jednego pułku, wsparty ogniem artyleryjskim, cztery razy z kolei atakował zaciekle północną część szczytu góry Keinsan, został jednak odrzucony ponosząc straty.

Artyleria przeciwlotnicza armii ludowej i oddziały strzelców niszczycieli samolotów zestrzeliły 4 samoloty nieprzyjacielskie.

Skazanie szpiegów USA za przygotowanie ucieczki zdrajcy Slansky'ego

(f) PRAGA (PAP). Czechosłowacka Agencja Telegraficzna podaje, że przed Sądem Wojskowym w Pradze odbył się proces Danieli Kańkowskiej i jej wspólników, którzy na rozkaz wywiadu amerykańskiego przygotowywali ucieczkę zdrajcy Rudofla Slansky'ego za granicę.

Wszyscy oskarżeni przyznali się do winy.

Sąd skazał oskarżoną Kańkowską na karę 13 lat więzienia, Doubravskiego na 16 lat więzienia i Inneman na 3 lata więzienia.

Hasła KC SED w związku z rokiem Karola Marksa

(f) BERLIN (PAP). Komitet Centralny Niemieckiej Socjalistycznej Partii Jedności ogłosił hasła w związku z rokiem Karola Marksa. Podajemy tekst niektórych haseł:

Proletariusze wszystkich krajów łączcie się!

Nieśmiertelna chwała Karolowi Marksowi, wielkiemu rewolucjoniście, koryfeuszowi nauki, nauczycielowi międzynarodowej klasy robotniczej!

Cześć i chwała Karolowi Marksowi, wielkiemu synowi narodu niemieckiego!

Zwycięski pochód narodu radzieckiego do jasnej przyszłości — komunizmu jest urzeczywistnieniem marksizmu-leninizmu!

Wykonujcie testament Karola Marksa, wielkiego syna Niemiec. Walczcie nieugięcie o jednolite, pokój miłujące, niezawisłe i demokratyczne Niemcy!

Nauka Karola Marksa i Fryderyka Engelsa jest wcielana w życie w Niemieckiej Republice Demokratycznej!

Chrońcie naszą Niemiecką Republikę Demokratyczną przed wrogiem wewnętrznym i zewnętrznym!

W roku Karola Marksa — naprzód do zwycięskiego wykonania naszego planu 5-letniego!

Niech żyje Niemiecka Socjalistyczna Partia Jedności, która podjęła w Niemczech sławny sztandar Karola Marksa i Fryderyka Engelsa!

19 i 20 marca — debata nad ratyfikacją układów wojennych w Bundestagu

Max Reimann wzywa do wzmożenia walki przeciwko haniebnym układom z Bonn i Paryża

(f) BERLIN (PAP). Agencja ADN donosi z Bonn, że w związku z uchwałą Konwentu Seniorów parlamentu bońskiego, który pod naciskiem Adenauera powziął decyzję w sprawie wszczęcia debaty nad ratyfikacją układów wojennych w dniach 19 i 20 marca — przewodniczący Komunistycznej Partii Niemiec (KPD) Max Reimann złożył oświadczenie, w którym stwierdza m. in.:

Mimo że naród niemiecki odrzuca stanowczo układy wojenne zawarte w Bonn i w Paryżu, Konwent Seniorów na polecenie Adenauera wyznaczył na 19 i 20 marca 1953 r. termin trzeciego czytania układów wojennych. Adenauer pragnie w ten sposób wykonać rozkaz sekretarza stanu USA Dullesa, który zażądał, by w ciągu 75 dni układy zostały ratyfikowane. Adenauer udaje się 2 kwietnia do Stanów Zjednoczonych i chce zawieźć do Waszyngtonu meldunek o wykonaniu tego rozkazu.

Jednakże ludność Niemiec zachodnich nie chce w tak haniebny sposób wysługiwać się Stanom Zjednoczonym. Nie chce ona, by jej ojczyzna stała się terenem działań wojennych, a młodzież mięsem armatnim w walce o obce interesy. Dlatego też robotnicy i chłopi, inteligencja i mieszczaństwo Niemiec zachodnich powinni połączyć swe wysiłki, aby zapobiec ratyfikacji układów wojennych, powinni domagać się zwołania konferencji czterech mocarstw w sprawie przywrócenia jedności Niemiec oraz wycofania wszystkich wojsk okupacyjnych z Niemiec.

W STOLICY

Nadzwyczajna sesja Stołecznej Rady Narodowej

Prezydium Rady Narodowej w m. st. Warszawie zawiadamia, że w dniu 7.III.1953 r. o godzinie 17-ej odbędzie się w sali Rady przy ul. Nowy Świat 21 Nadzwyczajna Sesja Rady Narodowej m. st. Warszawy.

8 marca otwarcie I Powszechnej Wystawy Architektury

W niedzielę 8 bm. otwarta zostanie I Powszechna Wystawa Architektury Polski Ludowej. W salach „Zachęty" zgromadzone zostały najciekawsze prace z całego kraju.

Na wystawie zebrano liczne plany projekty i makiety architektury współczesnej — plany miasta Nowej Huty. Nowych Tych, Wrocławia i Szczecina, projekty przebudowy ulic warszawskich: Puławskiej, Chopina i wielu innych.

Interesująco reprezentowany jest dział architektury zabytkowej.

Celem wystawy organizowanej przez Stowarzyszenie Architektów RP jest spopularyzowanie nieznanych dotąd prac projektowych, oraz dokonanie przeglądu na tle postulatów wysuniętych przez Partyjną Naradę Architektów w 1949 roku.

Wystawa czynna będzie codziennie w gmachu „Zachęty" w godzinach od 14 do 21. *(js)*

Kobiecy rekord murarski na cześć 8 marca

Wiele cennych zobowiązań produkcyjnych z okazji zbliżającego się Międzynarodowego Dnia Kobiet podejmują kobiety zatrudnione w budownictwie warszawskim. Liczne zobowiązania podjęło już ponad 120 kobiet pracujących przy budowie Marszałkowskiej Dzielnicy Mieszkaniowej. M. in. brygada murarska Haliny Ber z podręcznymi Stanisławą Tratkiewicz i Józefą Trusińską postanowiły pobić rekord w murowaniu.

Próba pobicia rekordu odbyła się w dniu 5 bm. na budowie osiedla mieszkaniowego na Kole. Pierwotnie naznaczona liczba 18.000 sztuk cegieł została powiększona w czasie pracy do 22.000 sztuk cegieł, które dzielne kobiety - murarze ułożyły w ciągu 7,5 godzin, osiągając przy tym 951 procent normy.

Przekazanie bloku mieszkalnego 4-a o 120 izbach mieszkalnych, na którym pracuje przodujący zespół kobiecy przewidziane jest w końcu czerwca br. *(js)*

Załogi budowlane meldują o przekroczeniu planów w lutym

Na budowach warszawskich pomimo niesprzyjających warunków atmosferycznych w ubiegłym miesiącu prowadzono w nieprzerwanym tempie roboty budowlane. Prócz kontynuowanych prac z ub. roku załogi robotnicze przystąpiły do rozbudowy osiedli na Grochowie, Nowym Świecie, Żeraniu, Kole i w wielu innych punktach stolicy.

Równolegle prowadzone były roboty przy budowie nowych obiektów przemysłowych miasta. W Południowej Dzielnicy Przemysłowej na Służewcu, na budowie Huty Warszawa, przy wznoszeniu wielkiej elektrociepłowni na Żeraniu, fabryki FSO i innych obiektów.

Jako jedno z pierwszych zameldowało o wykonaniu zadań planu produkcyjnego za miesiąc luty Warszawskie Przemysłowe Zjednoczenie Budowlane nr. 2, które zrealizowało swój plan w 107 procentach. O wykonaniu planu w 104 procentach doniosło także Zjednoczenie Budownictwa Miejskiego nr 7 i Zjednoczenie Budownictwa Miejskiego nr 1, które plan za miesiąc luty wykonało w 100 procentach. *(js)*

Najaktywniejsi racjonalizatorzy FSO

W Fabryce Samochodów Osobowych zakończono ostatnio kolejny etap konkursu na najaktywniejszego racjonalizatora zakładu.

Tytuł najaktywniejszego racjonalizatora FSO i pierwszą nagrodę zdobył mistrz narzędziowni tow. Konstanty Oszmański. Zgłosił on w okresie trzymiesięcznym 13 projektów racjonalizatorskich, z których 10 zatwierdzono i przekazano do zrealizowania.

Drugie miejsce w tym konkursie zdobył frezer tow. Stanisław Skasa. Projekty jego przyniosą zakładowi ponad 40 tysięcy złotych oszczędności rocznie.

Niciarz tow. Fiszel Zandberg zdobył trzecią nagrodę. Zgłosił on 17 projektów, z których komisja zakwalifikowała 5. Projekty tow. Zandberga dotyczą ułatwienia i bezpieczeństwa pracy. *(w)*

W marcu rozpoczną się próby w gmachu „Romy"

Przy przebudowie gmachu Opery i Filharmonii stołecznej przy ul. Nowogrodzkiej wykonano już wiele poważnych prac. Na ukończeniu jest przebudowa sceny i zascenia liczącego obecnie 20 metrów wysokości. Powiększono znacznie pomieszczenia techniczne, dekoracyjne itd. M. in. zbudowana została specjalna nastawnia — mózg urządzeń elektrycznych, z której obsługiwane będą: zapadnia, kurtyny, dekoracje poruszające się na szynach itp.

Przewidziane jest, że zakończenie ostatnich prac na scenie nastąpi w połowie marca, tak, aby mogli z niej już korzystać w czasie prób artyści opery.

Równolegle przebudowywany i ozdabiany jest sufit widowni, balkony, których balustrady zostaną wyrównane, oraz ściany wielkiej sali.

Zakończenie wszystkich prac projektowane jest przed 1 maja br. *(js)*

Ruszają roboty drogowe

Sprzyjające warunki atmosferyczne umożliwiły Miejskiemu Przedsiębiorstwu Robót Drogowych przystąpienie do budowy nowych nawierzchni, rozpoczęcie remontów, jak również wznowienie prac przerwanych na skutek zimy.

Wspólnie z przedstawicielami DRN-ów wytypowano ulice, na których prowadzone będą roboty. Szczególny nacisk położony zostanie na remonty tras autobusowych i trolejbusowych. M. in. remontowane będą ulice: Marszałkowska, Podchorążych, Ursynowska, Czerniakowska i wiele innych.

Wznowione zostały roboty przy budowie ulicy Kasprowicza, która gotowa będzie w najbliższych dniach. Wznowione zostaną prace na ulicach: Woronicza, Nowolipki, Nowolipie i Osowskiej. Rozpoczną się prace przy budowie nawierzchni ulic na Pradze: Nowoinżynierskiej, Nowoprojektowanej. W bm. otrzyma nawierzchnię asfaltową ulica Prusa prowadząca do Centralnego Parku Kultury. *(i)*

W tym roku zakończenie budowy stacji przemiału cementu

W pobliżu kanału żerańskiego na terenie budowy Stacji Przemiałowej Cementu „Warszawa" w szybkim tempie wykonywane są roboty fundamentowe przy kompleksie budynków głównych młynów, suszarni, magazynów, przemiałowni i innych obiektach stacji wzorowanej na urządzeniach wielkiej cementowni wierzbickiej.

Stacja dokonywać będzie przemiału cementu, dostarczanego drogą wodną, dla potrzeb budownictwa stołecznego.

Przewidziane jest, że załogi robotnicze Warszawskiego Przemysłowego Zjednoczenia Budowlanego nr 4 ukończą roboty stanu surowego budynków głównych młynów, w końcu br. *(js)*

KOMUNIKAT DYREKCJI MPA

Dyrekcja Miejskiego Przedsiębiorstwa Autobusów zawiadamia, że zgodnie z uchwałą Prezydium St. RN bilety abonamentowe normalne i ulgowe wykupione w tramwajach i trolleybusach, nie będą honorowane w wozach autobusowych.

Zakup biletów okresowych (ramkowych) oraz kart pracowniczych jak również jednorazowych biletów pracowniczych odbywać się będzie na dotychczasowych zasadach w biurach sprzedaży biletów okresowych MPK.

Wydawca: Komitet Centralny Polskiej Zjednoczonej Partii Robotniczej. Redaguje Komitet. Nakładem RSW „Prasa". Redakcja: Warszawa, Dom Słowa Polskiego, ul. Miedziana 11. Telefony: Redaktor Naczelny 8-22-60. Zastępca Redaktora Naczelnego 8-33-28. Sekretarz Redakcji 8-82-29. Dział propagandy 8-08-89 Dział partyjny 7-34-30. Dział zagraniczny 8-82-25. Dział ekonomiczny 7-34-10. Dział rolny 8-64-78. Dział kulturalny 8-65-25. Dział listów i interwencji 8-65-23. Dział miejski 8-71-82. Centrala: 7-01-21, 7-01-22, 8-51-04, 8-57-82, 8-82-28. Telefony nocne: Redaktor nocny 8-57-62. Redaktor techniczny 7-01-21.
Warunki prenumeraty: Zamówienia i wpłaty na prenumeratę zleconą przyjmują wszystkie urzędy pocztowe oraz listonosze — cena prenum.: mies. — 5 zł, kwart. — 15 zł, półrocznie — 30 zł, rocznie — 60 zł. Zamówienia zbiorowe na prenumeratę zakładową przyjmują wszystkie miejscowe Oddziały i Delegatury PPK „Ruch" — cena w prenum. zbior. mies. — 3.50 zł. Informacji w sprawie prenum. zagranicznej udziela PPK „Ruch" Biuro Wyd. Zagr., Warszawa, Koszykowa 31, tel. 7-02-46. Administracja: Warszawa, Wiejska 12, tel. 7-52-50. Zakł. Graf. i Wydawn. Dom Słowa Polskiego
A B 1 2 3 4 5 6 4B-13051